

Ročník 1978

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 1

Vydána dne 26. ledna 1978

Cena Kčs 2,60

OBSAH:

1. Nařízení vlády Slovenské socialistické republiky o podmínkách racionálního využívání ložisek nevyhrazených nerostů
2. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o spolupráci při výzkumu a využívání kosmického prostoru pro mírové účely
3. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních
4. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 72/1971 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví
5. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky o zrušení soukromých ordinací lékařů a dentistů
6. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky, kterou se stanoví povinnosti správců vodních toků a upravují se některé otázky týkající se vodních toků
7. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky o uznávání lesních porostů a stromů k pěstování a sběru lesních semen a řízků
8. Vyhláška ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky, kterou se vydávají zásady pro vypracování dokumentace hašení požárů
9. Vyhláška ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky o zrušení vyhlášky o soukromých ordinacích lékařů a dentistů a vyhlášky o sazbách za úkony prováděné v soukromých lékařských a dentistických ordinacích

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

1

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Slovenské socialistické republiky

ze dne 7. prosince 1977

o podmínkách racionálního využívání ložisek nevyhrazených nerostů

Vláda Slovenské socialistické republiky nařizuje k provedení zákona Slovenské národní rady č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy (dále jen „zákon“):

§ 1

[¹] Organizace, které dobývají ložiska nevyhrazených nerostů, o nichž nebylo rozhodnuto, že se hodí k průmyslovému dobývání (dále jen „ložisko“), popřípadě vydobyté nerosty též upravují nebo zušlechťují,¹⁾ jsou povinny těchto ložisek využívat racionálně a bezpečně. Racionálním využíváním se rozumí hospodárné a pokud možno úplné dobývání ložisek při dodržení těchto podmínek:

- a) dobývání zaměřit na využití všech ověřených nebo kvalifikovaně odhadnutých zásob ložiska na určeném území;²⁾
- b) postup dobývání určovat na základě známých geologických údajů, důlně technických podmínek ložiska a fyzikálně mechanických vlastností nerostů tak, aby bylo umožněno využití i těch zásob nerostů ložiska, které dočasně nejsou určeny k dobývání z technologických, technických nebo jiných důvodů; přitom je nutno dodržovat požadavky bezpečnosti provozu, jeho pracovníků a okolí, jakož i požadavky ochrany životního prostředí, zemědělského a lesního půdního fondu a dalších důležitých zájmů společnosti,
- c) skryvku povrchových vrstev půdy provádět v potřebném rozsahu a v dostatečném předstihu před dobýváním,
- d) skryvkový materiál ukládat pouze na určená místa tak, aby neomezoval využití zásob ložiska, určených k dobývání, a mohl být hospodárně využit k rekultivačním nebo jiným účelům; stejně postupovat při ukládání odpadového materiálu po úpravě nebo zušlechtění vydobytých nerostů,

- e) při určování délky těžební etáže, stěny, řezu, stupně apod. (dále jen „těžební etáž“) zajistit, aby při plánovaném rozsahu těžby bylo umožněno dobývání i méně kvalitních částí ložiska,
- f) šířku, výšku, směr a sklon těžební etáže určovat s ohledem na fyzikálně mechanické vlastnosti nerostů; přitom je třeba zabezpečit stabilitu těžební etáže, bezpečnost provozu, jeho pracovníků a okolí, jakož i používání vhodných dobývacích a nakládacích strojů a dopravních zařízení;³⁾
- g) trhací práce, uskladňování a manipulaci s výbušninami provádět v souladu se stanoveným postupem dobývání při dodržení zvláštních předpisů o výbušninách;⁴⁾
- h) ložisko dobývat zásadně shora dolů a po celé délce těžební etáže; dobývání z vody provádět rovnoměrně a do určené hloubky,
- i) jestliže se vydobyté nerosty též upravují nebo zušlechťují, je nutno zabezpečit jejich řádné využití vhodnými technologickými procesy, při nichž nedochází ke zbytečným ztrátám nebo znehodnocování nerostu,
- j) vydobyté, popřípadě upravené nebo zušlechtěné nerosty uskladňovat odděleně podle druhu a kvality.

[²] Při dobývání ložiska není přípustný takový postup, kterým se znehodnocuje ložisko nebo omezuje, popřípadě ztěžuje jeho další využití, zejména výběrová těžba zaměřená jen na kvalitní části ložiska, vytváření převisů nebo sesuvů horniny podkopáváním, podlamováním nebo jiným narušováním těžební etáže. Rovněž není přípustný takový postup, při kterém se devastuje nebo jinak znehodnocuje zemědělský a lesní půdní fond.

§ 2

[¹] K zabezpečení racionálního využívání ložiska je organizace provádějící práce uvedené v § 1 odst. 1 (dále jen „těžební práce“) povinna vypracovat

¹⁾ § 3 písm. a) zákona SNR č. 42/1972 Sb.

²⁾ § 39 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

³⁾ Výnos Slovenského báňského úřadu č. 18/1972 Ú. v. SSR o rozšíření platnosti některých předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu na práce, které podléhají dozoru orgánů státní báňské správy.

⁴⁾ Vyhláška č. 62/1965 Sb., o výbušninách.

Výnos Ústředního báňského úřadu č. 65/1965, kterým se vydává bezpečnostní předpis o výbušninách, registrovaný v částce 31/1965 Sb.

vat plán využívání ložiska, který je pro provádění těchto prací závazný.

[2] Plán využívání ložiska obsahuje zejména:

- a) postup a způsob provádění těžebních prací s údaji o zajištění podmínek racionálního využívání ložiska podle § 1,
- b) údaje o vydání a podmínkách územního rozhodnutí a povolení těžebních prací,⁵⁾ popřípadě jiných rozhodnutí podle zvláštních předpisů,⁶⁾
- c) polohopisnou a výškopisnou situaci v poměru 1:500, popřípadě 1:1000 a charakteristické řezy ložiskem s určením těžebních etází a s vyznačením postupu dobývání.

[3] Jestliže to vyžaduje zajištění racionálního využívání ložiska nebo jiné závažné důvody, je organizace povinna vypracovat změnu plánu využívání ložiska.

[4] Plán využívání ložiska, popřípadě jeho změnu předloží organizace příslušnému obvodnímu báňskému úřadu k účelům provádění státního odborného dozoru před započetím těžebních prací. Jde-li o těžební práce započaté před účinností tohoto nařízení, předloží organizace plán využívání ložiska obvodnímu báňskému úřadu do 3 měsíců od jeho účinnosti.

[5] Obvodní báňský úřad může v odůvodněných případech upustit od předložení některých údajů, popřípadě části plánu využívání ložiska (odstavce 2) a stanovit jinou lhůtu k jeho předložení (odstavce 4).

§ 3

[1] O těžebních pracích, jejich kontrole a usměrňování je organizace povinna vést dokumentaci. V dokumentaci se pravidelně zaznamenává a eviduje postup dobývání, množství a druh vydobytých nerostů, důležité důlně geologické a jiné provozní údaje, jakož i zjištění, příkazy a opatření týkající se využívání ložiska.

[2] Evidence stavu a pohybu zásob ložiska se vede podle zvláštních předpisů.⁷⁾

§ 4

Orgány státní báňské správy v rámci státního odborného dozoru kontrolují, jak organizace plní povinnosti uložené jim tímto nařízením, zejména jak zabezpečují podmínky racionálního využívání ložiska podle § 1 v plánech využívání ložisek a jak je dodržují při provádění těžebních prací.

§ 5

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1978.

Dr. Colotka v. r.

⁵⁾ § 32 a 71 zákona č. 50/1978 Sb.

⁶⁾ Např. zákon č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 75/1976 Sb. (úplné znění č. 124/1976 Sb.), zákon č. 61/1977 Sb., o lesích.

⁷⁾ Směrnice č. 180/1958 Ú. v. o evidenci stavu a pohybu zásob ložisek nerostných surovin ve znění výnosu Slovenského geologického úřadu č. 3/1972 Ú. v. SSR.

2

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 28. prosince 1977

o Dohodě o spolupráci při výzkumu a využívání kosmického prostoru pro mírové účely

Dne 13. července 1976 byla v Moskvě podepsána Dohoda o spolupráci při výzkumu a využívání kosmického prostoru pro mírové účely.

Listina Československé socialistické republiky o schválení Dohody byla uložena u vlády Svazu sovětských socialistických republik, depozitáře Dohody, dne 18. srpna 1976.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 12 dnem 25. března 1977 a tímto dnem vstoupila rovněž v platnost i pro ČSSR.

Český překlad textu Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

o spolupráci při výzkumu a využívání kosmického prostoru pro mírové účely

Vlády Bulharské lidové republiky, Československé socialistické republiky, Republiky Kuba, Maďarské lidové republiky, Mongolské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Polské lidové republiky, Rumunské socialistické republiky a Svazu sovětských socialistických republik, dále jen „Smluvní strany“,

usilující o další rozšíření bratrského přátelství a mnohostranné spolupráce,

vycházející z úkolů souvisejících s realizací Komplexního programu dalšího prohlubování a zkonkretizování spolupráce a rozvoje socialistické ekonomické integrace členských států RVHP,

uznávající účelnost těsnějšího a účinnějšího spojení úsilí ve výzkumu a využívání kosmu pro mírové účely,

přející si upevnit získané kladné zkušenosti ze vzájemné spolupráce v této oblasti,

berouce v úvahu důležitý praktický význam výsledků kosmických výzkumů pro různá odvětví národního hospodářství,

jsouce přesvědčeny, že rozvoj mezinárodní spolupráce ve výzkumu a využívání kosmického pro-

storu včetně Měsíce a jiných nebeských těles, pro mírové účely slouží zájmům národů celého světa,

berouce na vědomí ustanovení Smlouvy o zásadách činnosti států při výzkumu a využívání kosmického prostoru včetně Měsíce a jiných nebeských těles, ze dne 27. ledna 1967,

dohodly se na tomto:

Článek 1

Smluvní strany budou všestranně napomáhat dalšímu rozvoji spolupráce zainteresovaných organizací svých zemí ve výzkumu a využívání kosmického prostoru pro mírové účely.

Článek 2

Za účelem pokračování a rozvoje programu společných kosmických výzkumů, který byl přijat v r. 1967 (program „Interkosmos“), se bude spolupráce uskutečňovat v těchto základních oblastech:

studium fyzikálních vlastností kosmického prostoru,

kosmická meteorologie,

kosmická biologie a medicína,

kosmické spoje,
studium přírodního prostředí pomocí kosmických prostředků.

Článek 3

Spolupráce v základních oblastech uvedených v článku 2 této Dohody může být uskutečňována v těchto formách:

- a) vypouštění kosmických objektů pro vědecké a aplikované účely;
- b) konstrukce přístrojů pro provádění společných kosmických výzkumů;
- c) experimenty na geofyzikálních a meteorologických raketách;
- d) provádění společných pozorování, experimentálních a teoretických výzkumů s kosmickou tematikou;
- e) zpracování, rozbor a využití výsledků společných kosmických výzkumů pro vědecké a aplikované účely, jakož i příprava společných publikací;
- f) uskutečnění konzultací mezi zainteresovanými zeměmi a poskytování, na základě zvláštních ujednání, vzájemné vědeckotechnické pomoci, včetně výměny technologie podle jednotlivých témat a projektů v oblasti výzkumu a využívání kosmu pro mírové účely;
- g) organizování symposií, konferencí, seminářů a jiných porad;
- h) výměna vědeckotechnické dokumentace a informací.

Článek 4

Smluvní strany mohou určovat i jiné oblasti a formy spolupráce ve výzkumu a využívání kosmického prostoru pro mírové účely.

Článek 5

Koordinace prací spojených s plněním této Dohody se v každé zemi ukládá národnímu koordináčnímu orgánu pro spolupráci při výzkumu a využívání kosmického prostoru [dále jen „národní orgán“].

Článek 6

Spolupráce zainteresovaných organizací Smluvních stran se bude uskutečňovat na základě koordinovaných programů a plánů určujících podmínky provádění konkrétních kosmických experimentů a výzkumů.

Uvedených programů a plánů se mohou podle zainteresovanosti účastnit organizace všech Smluvních stran nebo některých z nich.

Každá Smluvní strana bude hradit náklady prací a opatření, které provádějí její organizace na základě dokumentů uvedených v tomto článku, pokud zvláštní dohody nestanoví jinak.

Článek 7

Přijetí rozhodnutí a doporučení k programům a plánům společných prací prováděných v souladu s touto Dohodou, jakož i projednávání organizačních otázek spolupráce, včetně ustavení a činnosti stálých smíšených pracovních skupin bude prováděno Poradou vedoucích národních orgánů [dále jen „Porada“].

Zasedání Porady se budou konat nejméně jednou ročně, zpravidla postupně v členských zemích této Dohody.

Předsedou řádného zasedání Porady bude vedoucí národního orgánu země, v níž se zasedání koná.

V období mezi zasedáními Porady bude běžnou koordinací činnosti národních orgánů pro plnění této Dohody uskutečňovat národní orgán depozitárního státu.

Článek 8

Rozhodnutí a doporučení Porady budou přijímána většinou hlasů vedoucích národních orgánů a zapsána v příslušném protokolu. Vedoucí každého národního orgánu má na Poradě jeden hlas.

Rozhodnutí a doporučení Porady nejsou závazná pro Smluvní strany, které se nevyslovily pro jejich přijetí. V případě zájmu se však tyto Strany mohou později k těmto rozhodnutím a doporučením připojit.

Otázky týkající se spolupráce pouze některých Smluvních stran budou řešeny dohodou vedoucích národních orgánů těchto Stran.

Článek 9

Realizaci dohodnutých kosmických experimentů a výzkumů budou provádět zainteresované organizace v rámci stálých smíšených pracovních skupin pro základní oblasti spolupráce.

Článek 10

Vědecké výsledky společných kosmických experimentů a výzkumů mohou být na základě ujednání mezi zeměmi, které se jich účastnily, poskytovány vědcům a vědeckým organizacím a ústavům jiných zemí.

Článek 11

Tato Dohoda se nedotýká práv a závazků vyplývajících pro Smluvní strany z jiných jimi uzavřených mezinárodních dohod ani práva Smluvních stran uzavírat mezi sebou nebo s třetími státy jiné mnohostranné a dvoustranné dohody o spolupráci při výzkumu a využívání kosmického prostoru pro mírové účely.

Článek 12

Tato Dohoda podléhá ratifikaci nebo schválení podle ústavních předpisů Smluvních stran.

Ratifikační listiny nebo dokumenty o schválení budou uloženy u vlády Svazu sovětských socialistických republik, která se pověřuje funkcí depozitáře Dohody.

Tato Dohoda vstoupí v platnost po uložení ratifikačních listin nebo dokumentů o schválení šesti Smluvními stranami.

Pro Smluvní strany, jejichž ratifikační listiny nebo dokumenty o schválení budou uloženy poté, co Dohoda vstoupí v platnost, vstoupí Dohoda v platnost dnem uložení jejich ratifikačních listin nebo dokumentů o schválení.

Článek 13

Se souhlasem Smluvních stran mohou k této Dohodě přistoupit i jiné země.

Písemné oznámení o přístupu se zašle depozitáři, který o tom uvědomí všechny Smluvní strany.

Přístup k Dohodě se považuje za účinný ode dne, kdy depozitář obdrží písemný souhlas dvou třetin Smluvních stran.

Článek 14

Tato Dohoda bude v platnosti po dobu deseti let.

Pro každou ze Smluvních stran, která šest měsíců před uplynutím uvedeného desetiletého období a následujících pětiletých období nevypoví svojí účast na této Dohodě, bude Dohoda zůstat v platnosti vždy dalších pět let.

Článek 15

Kterákoli Smluvní strana může odstoupit od této Dohody, zašle-li o tom dvanáct měsíců předem písemně sdělení depozitáři, který o tom neprodleně uvědomí všechny Smluvní strany.

Článek 16

Originál této Dohody bude uložen v archívech depozitáře, který rozešle řádně ověřené kopie této Dohody všem Smluvním stranám.

Dáno v Moskvě dne 13. července 1978 v jednom vyhotovení v ruském znění.

3

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 12. ledna 1978

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou
o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních**

Dne 25. listopadu 1976 byla v Sofii podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 7. prosince 1977.

Podle svého článku 89 Smlouva vstoupila v platnost dnem 8. ledna 1978.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

SMLOUVA

**mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou
o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních**

Prezident Československé socialistické republiky a Státní rada Bulharské lidové republiky,

vedení přáním dále rozvíjet přátelské vztahy mezi oběma státy v souladu se Smlouvou o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou ze dne 26. dubna 1968 a

ve snaze prohloubit a zdokonalit jejich vzájemné vztahy v oblasti právních styků, které byly dosud upraveny Smlouvou mezi Československou republikou a Lidovou republikou bulharskou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních ze dne 13. dubna 1954,

se rozhodli sjednat tuto Smlouvu:

K tomuto účelu jmenovali svými zmocněnci:

Prezident Československé socialistické republiky

Dr. Jana Němců,

ministra spravedlnosti České socialistické republiky,

Státní rada Bulharské lidové republiky

Svetlu Daskalovou,

ministryni spravedlnosti Bulharské lidové republiky,

kterí po výměně svých plných mocí, shledaných v řádné a náležité formě, se dohodli takto:

ČÁST I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Právní ochrana

(1) Státní občané jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejných práv a stejné právní ochrany v osobních a majetkových věcech jako její vlastní státní občané.

(2) K uplatnění svých práv a zájmů mohou státní občané jedné smluvní strany vystupovat před justičními orgány (soudy, prokuratury, státní no-

tářství) i jinými orgány druhé smluvní strany, do jejichž působnosti patří věci, které jsou předmětem této Smlouvy, za stejných podmínek jako její vlastní státní občané.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se použije obdobně i na právnické osoby.

Článek 2

Právní pomoc a způsob styku

(1) Justiční orgány smluvních stran si budou poskytovat vzájemně právní pomoc ve věcech občanských, rodinných a trestních.

(2) Jiné orgány činné ve věcech občanských, rodinných a trestních si poskytují právní pomoc prostřednictvím justičních orgánů.

(3) Justiční orgány se při poskytování právní pomoci stýkají mezi sebou, nestanoví-li tato Smlouva jinak, prostřednictvím svých ústředních orgánů.

(4) Ústředními orgány ve smyslu této Smlouvy jsou ze strany Československé socialistické republiky: Generální prokuratura Československé socialistické republiky, ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky a ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky; ze strany Bulharské lidové republiky: Hlavní prokuratura Bulharské lidové republiky a ministerstvo spravedlnosti Bulharské lidové republiky.

(5) Smluvní strany si budou vzájemně poskytovat právní pomoc výkonem jednotlivých procesních úkonů, zvláště sepisováním, zasíláním a doručováním listin, prováděním prohlídek, odnímáním a odevzdáváním věcných důkazů, prováděním znaleckých posudků, výsledkem účastníků, obviněných, svědků a znalců, výsledkem stran a jiných osob, výkonem rozhodnutí, vydáním pachatele trestného činu aj.

Článek 3

Obsah dožádání o právní pomoc

(1) Dožádání musí obsahovat označení dožadujícího orgánu, dožádaného orgánu, věci, v níž se právní pomoc žádá, jména účastníků, jejich státní občanství, zaměstnání a bydliště, jména jejich zástupců, jakož i druh žádané právní pomoci.

(2) V dožádání v trestních věcech je třeba uvést také popis a označení trestného činu a datum a místo narození obviněných.

(3) Dožádání bude opatřeno vlastnoručním podpisem a úřední pečeti.

(4) Dožádání o doručení musí obsahovat i přesnou adresu příjemce a druh doručované písemnosti.

(5) Při dožádání o právní pomoc mohou smluvní strany použít formulářů, jejichž znění bude vzájemně dohodnuto.

Způsob vyřízení dožádání o právní pomoc

Článek 4

(1) Při vyřizování dožádání o právní pomoc použije orgán dožádané smluvní strany vlastních právních předpisů.

(2) Není-li orgán, jemuž bylo dožádání zasláno, příslušný, zašle dožádání příslušnému orgánu.

(3) Není-li známa přesná adresa osoby uvedená v dožádání, orgán dožádané smluvní strany učiní nutná opatření ke zjištění adresy. Nemůže-li adresu zjistit, uvědomí o tom dožadující orgán a současně dožádání o právní pomoc vrátí.

(4) Na požádání orgánů dožadujících smluvní strany orgán dožádané smluvní strany včas sdělí dožadujícímu orgánu i zúčastněným stranám místo a dobu výkonu dožádání.

(5) Po vyřízení dožádání vrátí dožádaný orgán spisy dožadujícímu orgánu; v případech, ve kterých dožádání nebylo možno vyhovět, vrátí spisy a současně sdělí důvody, které zabránily vyřízení.

(6) Dožádaný orgán provede doručení způsobem předepsaným jeho vlastním právním řádem, jestliže je písemnost sepsána v jazyce dožádané smluvní strany nebo je k ní připojen ověřený překlad do tohoto jazyka. Jinak doručí dožádaný orgán písemnost adresátu, pokud je ochoten ji dobrovolně přijmout. Na žádost dožadujícího orgánu může však použít způsob vyřízení, který je v dožádání uveden.

Článek 5

Doručení se prokáže potvrzením podepsaným příjemcem a opatřeným úřední pečeti, datem a podpisem doručujícího orgánu nebo potvrzením vydaným tímto orgánem, jímž se prokazuje způsob, místo a čas doručení. Je-li doručovaná písemnost zaslána ve dvojím vyhotovení, může se potvrzení o přijetí a o vykonaném doručení provést také na druhém stejnopisu.

Článek 6

Doručování vlastním státním občanům

(1) Smluvní strany mají právo doručovat listiny vlastním státním občanům prostřednictvím svých diplomatických misí nebo konzulárních úřadů.

(2) Při takovém doručení nesmějí být ukládána donucovací opatření.

Článek 7

Odmítnutí právní pomoci

Příslušné orgány dožádané smluvní strany mohou odmítnout poskytnutí právní pomoci v případě, že by jejím poskytnutím byla porušena její svrchovanost nebo bezpečnost.

Článek 8

Náklady právní pomoci

(1) Za výkon dožádání o poskytnutí právní po-

moci nebudou smluvní strany požadovat náhradu nákladů. Tyto náklady nese dožádaná smluvní strana.

(2) Dožádaný orgán oznámí dožadujícímu orgánu výši nákladů uvedených v odstavci 1 tohoto článku. V případě, že dožadující orgán vybere tyto náklady od osoby, která je povinna je zaplatit, zůstanou vybrané částky smluvní straně, jejíž orgán je vybral.

Článek 9

Imunita znalců a svědků

(1) Svědek nebo znalec, který se na předvolání doručené mu orgánem dožádané smluvní strany dostaví před orgán dožadující smluvní strany, bez zřetele na státní občanství nepodléhá trestnímu stíhání na jejím území, ani výkonu trestu, uloženého mu za trestný čin spáchaný před překročením jejích státních hranic.

(2) Imunita svědka nebo znalce zaniká, nepouští-li území dožadující smluvní strany do jednoho týdne ode dne, kdy orgán, který ho předvolal, mu sdělil, že jeho přítomnost není nutná. Do této lhůty se nepočítá doba, v níž svědek nebo znalec nemohl opustit území dožadující smluvní strany z příčin, jež jsou na něm nezávislé.

Článek 10

Platnost listin

(1) Listiny vydané nebo ověřené v předepsané formě a opatřené úřední pečeti soudu, státního notářství (státního orgánu) nebo úřední osoby (tlučmočníka, znalce) jedné smluvní strany, nevyžadují na území druhé smluvní strany další ověření. Totéž platí i pro podpisy na listinách a podpisy, které byly ověřeny podle předpisů jedné ze smluvních stran.

(2) Listiny, které se na území jedné ze smluvních stran považují za veřejné, mají na území druhé smluvní strany průkaznou moc veřejných listin.

Článek 11

Právní informace

Ústřední orgány smluvních stran se budou vzájemně informovat o platných právních předpisech, které platí nebo platily na jejich území a o právních otázkách.

Článek 12

Jazyk

Ve vzájemných stycích používají československé orgány jazyka českého nebo slovenského nebo ruského a bulharské orgány jazyka bulharského nebo ruského.

Článek 13

Osvobození od jistoty na náklady řízení a náhrada nákladů řízení

Od státních občanů jedné ze smluvních stran, kteří vystupují před soudem druhé smluvní strany a kteří se zdržují na území jedné ze smluvních stran, nesmí být požadována záloha na náklady řízení jen z toho důvodu, že jsou cizinci a že nemají bydliště nebo pobyt na území smluvní strany, před jejímž soudem vystupují.

Povolení výkonu rozhodnutí o nákladech řízení

Článek 14

(1) Bylo-li účastníku osvobozenému podle článku 13 této Smlouvy uloženo pravomocným rozhodnutím na území jedné smluvní strany nahradit náklady soudního řízení druhého účastníka, povolí příslušný soud na území druhé smluvní strany na návrh bezplatně výkon rozhodnutí k vymožení těchto nákladů.

(2) Do soudních nákladů jsou počítány i náklady spojené s překladem a ověřením listin uvedených v článku 15 této Smlouvy.

Článek 15

(1) Soud, který nařizuje výkon rozhodnutí pro náklady řízení, omezí své zkoumání jen na to, zda rozhodnutí nabylo právní moci a zda je vykonatelné.

(2) K návrhu na výkon rozhodnutí se připojí opis části rozhodnutí obsahující výrok o nákladech, ověřený soudem I. stupně a dále potvrzení vydané tímž soudem, že rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné. Tyto doklady musí být připojeny s překladem pořízeným podle článku 4 odstavce 6 této Smlouvy, do jazyka smluvní strany, na jejímž území se má výkon provést.

(3) Orgán smluvní strany, na jejímž území byly náklady zálohovány státem, požádá příslušný soud druhé smluvní strany, aby náklady a poplatky vymohl. Soud vybranou částku odevzdá diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu druhé smluvní strany.

Článek 16

(1) Návrh na soudní výkon rozhodnutí pro náklady řízení, které se má vykonat na území druhé smluvní strany, lze podat u soudu, který vydal rozhodnutí o nákladech nebo u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni.

(2) Soud uvedený v odstavci 1 tohoto článku zašle návrh příslušnému soudu druhé smluvní strany, způsobem uvedeným v článku 2 odstavci 3 této Smlouvy.

Článek 17

Soud projedná návrh na výkon rozhodnutí pro náklady řízení bez slyšení účastníků, i když navrhovatel nesložil zálohu na náklady vykonávacího řízení. Proti rozhodnutí o nařízení výkonu nebo jeho

odmítnutí je přípustný opravný prostředek podle práva smluvní strany, na jejímž území se o návrhu rozhoduje.

Osvobození od poplatků a záloh

Článek 18

Státní občané jedné smluvní strany jsou osvobozeni od poplatků i nákladů řízení před justičními orgány druhé smluvní strany a požívají i bezplatné právní pomoci za týchž podmínek a v témže rozsahu jako státní občané této smluvní strany.

Článek 19

(1) Osvědčení o osobních, rodinných a majetkových poměrech, vydávají příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území má žadatel své bydliště nebo pobyt.

(2) Nemá-li ten, kdo si přeje požívat úlev, bydliště ani pobyt na území jedné ze smluvních stran, osvědčení může být vydáno diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem státu, jehož je státním občanem.

(3) Justiční orgán, který vydává rozhodnutí o úlevách podle článku 18 této Smlouvy, si může vyžádat doplňující informace od orgánu, který osvědčení vydal.

Článek 20

Přiznal-li příslušný soud osvobození od poplatků státnímu občanu druhé smluvní strany, vztahuje se toto na všechna jednání v řízení, i na řízení o výkonu rozhodnutí.

Článek 21

Podává-li státní občan jedné ze smluvních stran žádost o přiznání úlev podle článku 18 této Smlouvy před příslušným orgánem druhé smluvní strany, může tak učinit před orgánem příslušným podle místa jeho bydliště nebo pobytu. Tento orgán postoupí žádost spolu s osvědčeními vydanými podle článku 19 této Smlouvy příslušnému orgánu druhé smluvní strany.

Článek 22

Je-li státní občan jedné ze smluvních stran povinen zaplatit poplatky a náklady řízení orgánům druhé smluvní strany, na jejímž území nemá bydliště nebo pobyt, poskytne se mu lhůta, která je dostačující k zaplacení takových poplatků a soudních nákladů.

Zasílání dokladů o osobním stavu a jiných listin

Článek 23

(1) Smluvní strany si budou vzájemně zasílat výpisy z matrik, týkající se zápisů o státních občanech jedné ze smluvních stran v matrikách druhé smluvní strany. Výpisy budou zasílány ihned po provedení zápisu do matrik, a to bezplatně diplomatickou cestou.

(2) Matriční úřady obou smluvních stran zašlou na žádost soudů a úřadů druhé smluvní strany žádané výpisy pro úřední potřebu bez poplatků.

(3) Žádosti státních občanů smluvních stran o zaslání výpisu z matrik je možno zaslat přímo příslušnému orgánu druhé smluvní strany. Vyžádané doklady budou žadateli zaslány prostřednictvím diplomatické mise nebo konzulárního úřadu smluvní strany, jejíž orgán doklad vydal. Diplomatická mise nebo konzulární úřad vybere od žadatele současně poplatek za vyhotovení dokladu.

(4) Budou-li v matrice jedné ze smluvních stran provedeny dodatečné zápisy, změny nebo opravy v osobním stavu státních občanů druhé smluvní strany, orgány této smluvní strany zašlou opis nebo výpis z matričního zápisu s provedenými změnami a opravami.

Článek 24

Smluvní strany si budou vzájemně zasílat opisy pravomocných rozhodnutí, týkajících se osobního stavu státních občanů druhé smluvní strany. V těchto rozhodnutích je třeba uvést také údaje o státním občanství osoby, již se rozhodnutí týká.

Článek 25

Žádosti státních občanů jedné ze smluvních stran o vydání a zaslání listin o vzdělání, o odpracovaných letech nebo jiných listin o osobních nebo majetkových právech a zájmech těchto státních občanů budou zasílány orgánem druhé smluvní strany diplomatickou cestou. Poplatky nebo náklady, jsou-li vybírány, budou vybrány orgány dožadující smluvní strany a ponechány na jejich účtu.

Článek 26

Zjišťování adres a jiných údajů

(1) Justiční orgány smluvních stran si na žádost poskytnou pomoc při zjišťování adres osob, zdržujících se na jejich území, je-li toho zapotřebí k uplatnění práv jejich státních občanů.

(2) Je-li u justičního orgánu jedné smluvní strany uplatněn nárok na výživné proti povinnému, který se zdržuje na území druhé smluvní strany, poskytne justiční orgán této smluvní strany na žádost pomoc i při zjištění organizace, u které je povinný zaměstnán, jakož i výše výdělku, kterého u této organizace dosahuje.

ČÁST II

VĚCI OBČANSKÉ A RODINNÉ

HLAVA 1

VĚCI OSOBNÍHO STAVU

Článek 27

Způsobilost k právům a k právním úkonům

(1) Způsobilost fyzické osoby k právům a k právním úkonům se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem je osoba.

(2) Způsobilost právnické osoby k právům se řídí právním řádem smluvní strany, podle kterého vznikla.

Článek 28

Prohlášení za mrtvého a důkaz smrti

(1) Prohlášení za mrtvého a důkaz smrti provede příslušný soud smluvní strany, jejímž státním občanem byla osoba v době poslední zprávy o ní.

(2) Příslušné soudy jedné smluvní strany mohou prohlásit za mrtvého, nebo provést důkaz smrti na žádost toho, kdo žije na jejím území na základě právních vztahů, opírajících se o právní předpisy této smluvní strany.

(3) Ve věcech uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku použije příslušný soud právního řádu smluvní strany, jejímž státním občanem byla osoba v době, kdy podle posledních zpráv byla ještě naživu.

(4) Ustanovení předchozích odstavců tohoto článku se vztahují přiměřeně i na prohlášení za nezvěstného, jestliže to právní řád požadované smluvní strany upravuje.

Zbavení a omezení způsobilosti k právním úkonům

Článek 29

Pokud tato Smlouva nestanoví jinak, je pro zbavení a omezení způsobilosti k právním úkonům příslušný soud smluvní strany, jejímž státním občanem je osoba, o jejíž způsobilosti se má rozhodnout; soud přitom použije právních předpisů této smluvní strany.

Článek 30

(1) Jestliže soud jedné smluvní strany zjistí, že u státního občana druhé smluvní strany, který má bydliště nebo pobyt na jejím území, jsou důvody pro zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, podá o tom zprávu příslušnému soudu druhé smluvní strany. V neodkladných případech může učinit dočasně opatření potřebná k ochraně této osoby nebo jejího majetku. O těchto opatřeních podá zprávu soudu smluvní strany, jejímž je osoba státním občanem.

(2) Jestliže soud smluvní strany, jemuž byla podána zpráva podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku, se sám neujme řízení do 3 měsíců nebo se v této lhůtě nevyjádří, řízení o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům provede soud smluvní strany, na jejímž území má tato osoba bydliště nebo pobyt. Zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům se může v těchto případech vyslovit jen z důvodů, které jsou stanoveny právními řády obou smluvních stran. Rozhodnutí o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům bude zasláno příslušnému soudu druhé smluvní strany.

Článek 31

Ustanovení článků 29 a 30 této Smlouvy bude použito obdobně i při vrácení způsobilosti k právním úkonům.

HLAVA 2

VĚCI RODINNÉ

Článek 32

Uzavření manželství

(1) Podmínky uzavření manželství se řídí pro každou osobu, která chce uzavřít manželství, právním řádem smluvní strany, jejímž je státním občanem.

(2) Ustanovení odstavce 1 tohoto článku nevylučuje použití právního řádu smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá, pokud jde o okolnosti, které bezvýjimečně vylučují uzavření manželství.

(3) Forma uzavření manželství se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá.

Článek 33

Osobní a majetkové poměry manželů

(1) Osobní a majetkové poměry manželů, kteří jsou státními občany jedné ze smluvních stran a mají bydliště na území druhé smluvní strany, se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž jsou státními občany.

(2) Pokud jeden z manželů je státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, řídí se jejich osobní a majetkové poměry právním řádem smluvní strany, na jejímž území mají nebo naposledy měli společné bydliště.

(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku budou příslušné soudy obou smluvních stran. Ustanovení článku 34 odstavce 6 této Smlouvy platí obdobně.

Článek 34

Rozvod

(1) Pro rozvod manželství platí zákony smluvní strany, jejímž státními občany jsou manželé v době podání návrhu.

(2) Je-li jeden z manželů státním občanem jedné a druhý státním občanem druhé smluvní strany, používá soud, u kterého se řízení o rozvod koná, vlastních právních předpisů.

(3) Pro rozvod podle odstavce 1 tohoto článku má pravomoc soud té smluvní strany, jejímž státními občany jsou manželé v době podání návrhu. Mají-li oba manželé v době podání návrhu své bydliště na území druhé smluvní strany, má pravomoc i tento soud.

(4) Pro rozvod podle odstavce 2 tohoto článku má pravomoc soud té smluvní strany, na jejímž území mají oba manželé své bydliště.

(5) Má-li jeden z manželů své bydliště na území jedné a druhý na území druhé smluvní strany, je pro rozvod přiznána pravomoc soudům obou smluvních stran.

(6) Je-li řízení zahájeno u soudu jedné smluvní strany, nemůže o téže věci probíhat řízení u soudu druhé smluvní strany. Soud, u něhož bylo řízení o téže věci zahájeno později, z těchto důvodů řízení zastaví.

Článek 35

Určení, že tu je či není manželství a neplatnost manželství

(1) Určení, že tu je či není manželství nebo vyslovení neplatnosti manželství pro nedostatek podmínek pro uzavření manželství se řídí právním řádem, kterého mělo být použito podle článku 32 odstavce 1 této Smlouvy.

(2) Určení, že tu je či není manželství a vyslovení neplatnosti manželství pro porušení formy při uzavření manželství se řídí právním řádem platným v místě, kde manželství bylo uzavřeno.

(3) Pro určení příslušnosti soudu se použije obdobně ustanovení článku 34 této Smlouvy.

Článek 36

Právní poměry mezi rodiči a dětmi

(1) Uznání, zjištění a popření otcovství nebo zjištění mateřství se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem bylo dítě v době narození. Pro řízení je příslušný soud smluvní strany, na jejímž území dítě žije v době zahájení řízení.

(2) Pokud jde o formu uznání otcovství postačí, bylo-li postupováno podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se stal projev vůle.

(3) Ostatní právní poměry mezi rodiči a dětmi, zejména úprava výchovy a výživy dítěte se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem je dítě. Pro řízení je příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území žije dítě v době zahájení řízení.

Článek 37

Vyživovací povinnost

(1) Vyživovací povinnost podle práva rodinného se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem je ten, kdo má nárok na výživné.

(2) Ve věcech uvedených v odstavci 1 tohoto článku je příslušný soud smluvní strany, na jejímž území má oprávněná osoba bydliště.

Článek 38

Osvojení

(1) Osvojení se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem je osvojitel v době zahájení řízení o osvojení.

(2) K osvojení musí být dán souhlas dítěte, jakož i jiných osob a orgánů, vyžadují-li to právní předpisy smluvní strany, jejímž státním občanem je osvojované dítě.

(3) Je-li dítě osvojováno manželi, z nichž jeden je státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, musí být splněny podmínky stanovené právními řády obou smluvních stran.

(4) K osvojení jsou příslušné orgány smluvní strany, jejímž státním občanem je osvojitel. V případě odstavce 3 tohoto článku jsou příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území manželé mají nebo naposledy měli společné bydliště.

(5) Ustanovení předcházejících odstavců tohoto článku bude obdobně použito i při zrušení osvojení.

Poručenství a opatrovnictví

Článek 39

(1) Ve věcech poručenství a opatrovnictví nad státními občany smluvních stran jsou příslušné, pokud v této Smlouvě není stanoveno něco jiného, orgány smluvní strany, jejímž státním občanem je osoba, které má být poručenství nebo opatrovnictví zřízeno.

(2) Zřízení a zánik poručenství a opatrovnictví se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem je osoba, které má být poručenství nebo opatrovnictví zřízeno.

(3) Právní poměry mezi poručníkem a poručencem, jakož i mezi opatrovníkem a opatrovancem se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž orgán zřídil poručenství nebo opatrovnictví.

(4) Povinnost převzetí poručenství nebo opatrovnictví se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem je osoba, která se má stát poručníkem nebo opatrovníkem.

(5) Má-li poručenec nebo opatrovanec bydliště na území jedné ze smluvních stran, může být ustanoven za poručníka nebo opatrovníka i státní občan druhé smluvní strany za předpokladu, že má bydliště na území druhé smluvní strany, kde se má poručenství nebo opatrovnictví vykonávat a že jeho ustanovení nejlépe vyhovuje zájmům poručence nebo opatrovance.

Článek 40

(1) Je-li třeba poručenských nebo opatrovnických opatření na ochranu zájmů státního občana jedné smluvní strany, jehož bydliště, pobyt nebo majetek je na území druhé smluvní strany, zpraví o tom orgán této smluvní strany bez odkladu orgán příslušný podle článku 39 odstavce 1 této Smlouvy.

(2) V neodkladných případech může orgán druhé smluvní strany učinit přiměřená prozatímní opatření sám podle svého právního řádu, musí však o tom bez odkladu zpravit orgán příslušný podle článku 39 odstavce 1 této Smlouvy. Taková opatření

zůstanou v platnosti až do jiného rozhodnutí tohoto orgánu.

Článek 41

(1) Orgány jedné ze smluvních stran, jejímž státním občanem je ten, kdo potřebuje poručenství nebo opatrovnictví, mohou požádat orgány druhé smluvní strany, aby ustanovily poručníka nebo opatrovníka anebo, aby učinily prozatímní opatření, má-li tato osoba bydliště nebo pobyt na území této smluvní strany. Dožádané orgány uvědomí dožadující orgány o ustanovení poručníka nebo opatrovníka anebo o učinění prozatímních opatření.

(2) Orgán příslušný podle článku 39 odstavce 1 této Smlouvy může přenést vedení poručenství nebo opatrovnictví na orgán druhé smluvní strany, jestliže poručenec nebo opatrovanec má bydliště nebo pobyt na území této smluvní strany. Přenesení se stane účinným, když dožádaný orgán vedení poručenství nebo opatrovnictví převezme a dožadující orgán o tom zpraví.

(3) Orgán, který převzal podle odstavce 1 tohoto článku vedení poručenství nebo opatrovnictví, je vede podle právního řádu svého státu; použije však, pokud jde o způsobilost k právům a k právním úkonům, práva smluvní strany, jejímž státním občanem je poručenec nebo opatrovanec. K rozhodnutím, která se týkají osobního stavu, není oprávněn; může však udělit přivolení uzavření manželství, kterého je třeba podle právního řádu smluvní strany, jejímž je poručenec nebo opatrovanec státním občanem.

HLAVA 3

VĚCI MAJETKOVÉ

Článek 42

Forma právních úkonů

(1) Forma právních úkonů se řídí právními předpisy, jež platí pro samotný právní úkon. Stačí však, jsou-li zachovány právní předpisy platné v místě konání úkonu.

(2) Forma právních úkonů, týkajících se nemovitosti, se řídí právními předpisy smluvní strany, na jejímž území je nemovitost.

Článek 43

Nemovitosti

Věcná práva k nemovitostem se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území nemovitost leží, a k rozhodování o nich je příslušný orgán této smluvní strany.

Článek 44

Ustanovení o náhradě škody

Závazky z protiprávních úkonů nebo z jiných událostí, za kterých vzniká povinnost k náhradě škody, se spravují právním řádem smluvní strany, kde se takový čin nebo událost staly. Příslušný je

soud této smluvní strany. Poškozený může podat žalobu také u soudu smluvní strany, na jejímž území má bydliště žalovaný nebo u soudu smluvní strany, na jejímž území je majetek žalovaného.

HLAVA 4

VĚCI DĚDICKÉ

Článek 45

Zásada rovnosti

(1) Státní občané jedné smluvní strany mohou nabývat jmění nebo jiných práv na území druhé smluvní strany děděním ze zákona nebo ze závěti za stejných podmínek a ve stejném rozsahu, jako vlastní státní občané.

(2) Státní občané jedné smluvní strany mohou v závěti nakládat svým jměním nacházejícím se na území druhé smluvní strany.

Článek 46

Použití práva

(1) Dědické poměry se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem byl zůstavitel v době smrti.

(2) Dědické právo k nemovitostem se řídí právními předpisy smluvní strany, na jejímž území je nemovitost.

Článek 47

Odúmrť

Jestliže podle právního řádu smluvní strany, jímž se řídí dědické poměry, není dědiců, odevzdá se movitý majetek smluvní straně, jejímž státním občanem byl zůstavitel v době smrti, nemovitý majetek smluvní straně, na jejímž území je nemovitost.

Článek 48

Závěť

(1) Způsobilost zřídit nebo zrušit závěť, jakož i právní následky vad vůle a jejího projevu se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem byl zůstavitel v době, kdy závěť zřídil nebo zrušil.

(2) Forma závěti se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem byl zůstavitel v době, kdy závěť zřídil. Stačí však, jestliže se postupovalo podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byla závěť zřízena. Totéž platí pro zrušení závěti.

Článek 49

Vyhlášení závěti

K vyhlášení závěti je příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území je závěť. Orgánu příslušnému k projednání dědictví je třeba zaslat ověřený

opis závěti a protokolu o jejím vyhlášení a na žádost i originál závěti.

Článek 50

Příslušnost v dědických věcech

[1] K projednání movitého dědictví je, s výjimkou případu uvedeného v odstavci 4 tohoto článku, příslušný orgán smluvní strany, jejímž státním občanem byl zůstavitel v době smrti.

[2] K projednání dědictví k nemovitostem je příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území leží nemovitost.

[3] Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku platí i pro projednání dědických sporů.

[4] Jestliže zůstavitel, který byl státním občanem jedné smluvní strany, měl poslední bydliště na území druhé smluvní strany, mohou dědicové, kteří mají bydliště nebo pobyt na území této smluvní strany, žádat do 6 měsíců po zůstavitelově smrti, aby movité dědictví nacházející se na tomto území bylo projednáno příslušným orgánem této smluvní strany. Jestliže do 3 měsíců od vyrozumění o takové žádosti žádný z dědiců nevznesl námitky, bude žádost vyhověna.

[5] Posouzení, zda jde o majetek movitý nebo nemovitý, se řídí právním řádem smluvní strany, kde se majetek nachází.

Článek 51

Opatření k zajištění dědictví

[1] Orgán smluvní strany, na jejímž území je dědictví po státním občanu druhé smluvní strany, učiní podle právního řádu svého státu opatření nutná k zajištění dědictví a k jeho správě. Příslušné orgány smluvních stran budou stejně postupovat i v případech, kdy jako dědic přichází v úvahu státní občan druhé smluvní strany.

[2] O opatřeních, která byla učiněna podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku, je třeba uvědomit diplomatickou misi nebo konzulární úřad druhé smluvní strany, které mohou při výkonu opatření k zajištění dědictví přímo nebo prostřednictvím zmocněnce spolupůsobit. Na jejich návrh mohou být provedená opatření odložena, změněna nebo zrušena.

[3] Na návrh orgánu příslušného k projednání dědictví budou opatření provedená podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku změněna nebo zrušena.

Článek 52

Oznámení smrti zůstavitele

[1] Zemře-li státní občan jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, příslušný orgán to neprodleně oznámí diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu té smluvní strany, jejímž státním občanem byl zemřelý, a sdělí vše, co je mu známo o dědících, o jejich bydlišti, o dědictví, o závěti,

jakož i o těch, kteří byli v závěti uvedeni, pokud žijí. Příslušný orgán také sdělí, pokud je mu to známo, že zemřelý zanechal dědictví ve třetím státě.

[2] Ukáže-li se při zahájení dědického řízení na území jedné ze smluvních stran, že dědici nebo ti, kdož byli v závěti uvedeni, jsou státními občany druhé smluvní strany a že tam bydlí, příslušný orgán to po zahájení dědického řízení neprodleně sdělí diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu druhé smluvní strany.

Oprávnění diplomatické mise nebo konzulárního úřadu v dědických věcech

Článek 53

V dědických věcech včetně dědických sporů jsou diplomatické mise a konzulární úřady smluvních stran oprávněny zastupovat bez zvláštní plné moci před orgány druhé smluvní strany vlastní státní občany, pokud tito jsou nepřítomni a neustanoví si zmocněnce.

Článek 54

Zemře-li státní občan jedné smluvní strany v době přechodného pobytu na území druhé smluvní strany, věci, které měl u sebe, budou bez dalšího řízení a po úhradě jeho dluhů odevzdány spolu s jejich seznamem diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu smluvní strany, jejímž byl státním občanem.

Článek 55

Vydání dědictví

[1] Jestliže movité dědictví nebo výtěžek z prodeje movitého nebo nemovitého dědictví má být po projednání dědictví vydán dědicům, kteří mají bydliště nebo pobyt na území druhé smluvní strany, a jestliže není možno dědictví nebo jeho výtěžek vydat přímo dědici nebo jeho zmocněnci, vydá se diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu této smluvní strany.

[2] Dědictví se podle odstavce 1 tohoto článku vydá:

- jestliže byly zajištěny nebo zaplaceny všechny pohledávky věřitelů, kteří se přihlásili v určité době podle právních předpisů smluvní strany, na jejímž území je dědictví,
- jestliže byly zaplaceny nebo zajištěny všechny dlužné poplatky a daně,
- jestliže daly příslušné orgány souhlas k vývozu movitostí a k převodu částek získaných z prodeje.

HLAVA 5

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článek 56

[1] Smluvní strany za podmínek stanovených v této Smlouvě uznávají a vykonávají na svém území rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí soudů ve věcech občanských a rodinných, jakož i soudní smíry uzavřené v těchto věcech o majetkových nárocích,
- b) rozhodnutí soudů v trestních věcech o náhradě škody a o jiných občanskoprávních nárocích.

[²] Za soudní rozhodnutí ve smyslu ustanovení odstavce 1 tohoto článku se pokládají též rozhodnutí o dědictví vydaná orgánem jedné smluvní strany, příslušným podle právního řádu této smluvní strany k projednávání věcí dědických.

[³] Za rozhodnutí se v dalších ustanoveních tohoto oddílu pokládají též smíry uvedené v odstavci 1 bod a) tohoto článku.

Článek 57

Pravomocná rozhodnutí v občanskoprávních a rodinných věcech o nemajetkových právních vztazích, které vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, jsou uznávána na území druhé smluvní strany za podmínky, že justiční orgány této druhé smluvní strany nevydaly dříve o této otázce rozhodnutí nebo není-li podle této Smlouvy otázka ve výhradní pravomoci justičních orgánů této smluvní strany.

Článek 58

Rozhodnutí uvedená v ustanovení článku 56 této Smlouvy budou uznávána a vykonávána za podmínek, že:

- a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno,
- b) soud smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, mohl ve věci rozhodnout podle této Smlouvy nebo podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá,
- c) účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno, přestože se řízení nezúčastnil, byl včas a řádně pozván k účasti na řízení podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen,
- d) o téže věci mezi týmiž účastníky nebylo již dříve vydáno pravomocné rozhodnutí soudem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno.

Článek 59

K uznání a k nařízení výkonu rozhodnutí je příslušný soud smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Článek 60

[¹] Návrh na uznání nebo nařízení výkonu rozhodnutí může být podán přímo u příslušného soudu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno nebo u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni; v tomto případě návrh bude

postoupen soudu druhé smluvní strany způsobem stanoveným podle ustanovení článku 2 této Smlouvy.

[²] K návrhu je nutno připojit:

- a) ověřený opis rozhodnutí spolu s potvrzením o právní moci a vykonatelnosti, pokud to nevyplývá z rozhodnutí samého,
- b) doklad o tom, že účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno, a který se řízení nezúčastnil, byl včas a řádně předvolán,
- c) ověřený překlad návrhu i listin uvedených v bodech a) a b) tohoto odstavce do jazyka dožádané smluvní strany.

Článek 61

[¹] Na řízení o uznání a nařízení výkonu rozhodnutí, na výkon rozhodnutí a o právních prostředcích na ochranu proti výkonu bude použito právních předpisů smluvní strany, na jejímž území jsou prováděny tyto výkony. Věcná i místní příslušnost se řídí právními předpisy této smluvní strany.

[²] Soud, který rozhoduje o nařízení výkonu, se omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky uvedené v ustanoveních článků 56 a 58 této Smlouvy, a zjistí-li, že tyto podmínky byly splněny, výkon nařídí.

[³] Byl-li na území smluvní strany, jejíž soud vydal rozhodnutí, výkon odložen, protože bylo zahájeno řízení za účelem zrušení nebo změny rozhodnutí o výkonu, a bylo-li již rozhodnutí o výkonu vydáno, bude odložen výkon rozhodnutí na území smluvní strany, jejíž orgán má rozhodnutí vykonat.

[⁴] Před vydáním rozhodnutí o uznání a nařízení výkonu může soud, považuje-li to za nutné, předvolat účastníky řízení. Soud si může také vyžádat další informace od soudu, který rozhodnutí vydal.

Článek 62

[¹] Při výkonu rozhodnutí bude použito právních předpisů smluvní strany, na jejímž území je rozhodnutí vykonáváno.

[²] Povinný může podat námitky proti výkonu rozhodnutí, je-li to přípustné podle právních předpisů smluvní strany, jejíž soud rozhodnutí vydal.

Článek 63

Ustanoveními této Smlouvy o výkonu rozhodnutí nejsou dotčeny právní předpisy smluvních stran, týkající se převodu peněz nebo vývozu věcí, získaných výkonem.

Článek 64

[¹] V řízení o uznání a výkon rozhodnutí o výživném pro nezletilé osoby smluvní strany zajistí, aby řízení bylo provedeno s urychlením tak, aby bylo dosaženo cíle, pro který bylo rozhodnutí vydáno.

[2] Peněžité částky, získané vykonávacím řízením, jakož i částky povinným dobrovolně složené, budou v době co nejkratší převedeny do dispozice smluvní strany, na jejímž území oprávněná osoba žije.

ČÁST III TRESTNÍ VĚCI

Článek 65

Extradiční povinnost

[1] Smluvní strany se zavazují, že si podle ustanovení této Smlouvy na žádost budou vzájemně vydávat k provedení trestního stíhání nebo výkonu trestu osoby, které se zdržují na jejich území.

[2] Vydání k provedení trestního stíhání je přípustné pouze pro trestné činy, za které může být uložen podle právního řádu obou smluvních stran trest odnětí svobody na dobu přesahující jeden rok, nebo trest těžší.

[3] Vydání k výkonu trestu je přípustné pouze pro činy trestné podle právního řádu obou smluvních stran, za které byla vyžádána osoba odsouzena k trestu odnětí svobody nejméně na jeden rok nebo k trestu těžšímu.

Článek 66

Odmítnutí vydání

Vydání je nepřipustné, jestliže:

- a) trestný čin byl spáchán státním občanem dožádané smluvní strany,
- b) trestný čin byl spáchán na území dožádané smluvní strany,
- c) trestný čin byl spáchán mimo území dožadující smluvní strany a podle právních předpisů dožádané smluvní strany není přípustné zahájit trestní stíhání pro tento trestný čin,
- d) trestní stíhání nebo výkon rozsudku nejsou přípustné podle právních předpisů některé ze smluvních stran pro uplynutí promlčecí doby nebo z jiných příčin, které vylučují trestní stíhání nebo výkon rozsudku,
- e) proti osobě, o jejíž vydání se žádá, byl pro týž trestný čin na území dožádané smluvní strany vynesen pravomocný rozsudek nebo trestní stíhání bylo pravomocně zastaveno,
- f) podle právních předpisů některé ze smluvních stran je trestní stíhání zahajováno na žádost poškozeného.

Článek 67

Převzetí trestního stíhání

[1] Každá smluvní strana se zavazuje, že na žádost druhé smluvní strany zahájí podle svých právních předpisů trestní stíhání proti svému státnímu občanovi, který se na území druhé smluvní strany

dopustil trestného činu, pro nějž je přípustné vydání.

[2] K žádosti bude přiložena zpráva, jež bude obsahovat informace o spáchaném trestném činu, spisy o vyšetřování nebo vyhledávání, věcné důkazy a věci i údaje o způsobené škodě. V případě, že nebyly přiloženy nebo nejsou-li úplně, budou zaslány dodatečně na žádost smluvní strany, u níž je zahájeno trestní stíhání.

[3] Smluvní strana, která zahájila trestní stíhání, sdělí druhé smluvní straně výsledky, a bude-li vydán pravomocný rozsudek, zašle jí jeho opis.

Článek 68

Způsob vydávání

Pokud jde o vydávání a o zahájení trestního stíhání, justiční orgány obou smluvních stran vejdou ve styk prostřednictvím svých ústředních orgánů.

Článek 69

Žádost o vydání

[1] Žádost o vydání musí obsahovat jméno osoby, o jejíž vydání se žádá, datum a místo jejího narození, její státní občanství, data o bydlišti nebo pobytu, údaje o trestném činu i o škodě, jež byla trestným činem způsobena.

[2] K žádosti o vydání k trestnímu stíhání se připojí ověřený opis příkazu k zatčení (zadržení) a popis trestného činu, jakož i znění ustanovení právních předpisů, která se vztahují na trestný čin spáchaný vyžadovanou osobou. Jedná-li se o trestný čin proti majetku, nutno také sdělit výši škody, která byla nebo mohla být trestným činem způsobena.

[3] K žádosti o vydání pro výkon trestu bude připojen ověřený opis pravomocného rozsudku, jakož i znění ustanovení právních předpisů, která se vztahují na trestný čin spáchaný odsouzeným. Odpykal-li si odsouzený část trestu, je třeba sdělit, jakou část si odpykal.

Článek 70

Zatčení (zadržení) za účelem vydání

V případě, že žádost o vydání je dostatečně odůvodněna podle této Smlouvy, dožádaná smluvní strana bezodkladně učiní opatření podle svých právních předpisů k zatčení (zadržení) osoby, o jejíž vydání se žádá.

Článek 71

Doplnění žádosti o vydání

[1] Neobsahuje-li žádost o vydání všechny nutné údaje, může dožádaná smluvní strana žádat o jejich doplnění, k čemuž určí lhůtu dvou měsíců. Tato lhůta může být ze závažných důvodů prodloužena.

[2] Nepředloží-li dožadující smluvní strana žádané dodatečné údaje ve stanovené lhůtě, může dožádaná smluvní strana zatčenou (zadrženou) osobu propustit.

Článek 72

Předběžné zatčení

[1] Zatčení (zadržení) může být vykonáno i před dojitím žádosti o vydání, jestliže dožadující smluvní strana o to výslovně požádá a sdělí, že proti osobě byl vydán příkaz k zatčení nebo rozsudek, na jehož základě zamýšlí žádat o vydání. Žádost o předběžné zatčení (zadržení) může být učiněna poštou, telegraficky, telefonicky nebo rozhlasem.

[2] Příslušné orgány smluvních stran mohou i bez takové žádosti zatknout (zadržet) osobu, zdržující se na jejich území, která podle jejich vědomostí spáchala na území druhé smluvní strany trestný čin, pro nějž se povoluje vydání.

[3] Druhá smluvní strana musí být neprodleně o zatčení (zadržení) vyrozuměna.

Článek 73

Propuštění předběžně zatčené osoby

[1] Osoba zatčená (zadržená) podle článku 72 odstavce 1 této Smlouvy, může být propuštěna, jestliže dožádání o předběžné zatčení (zadržení) nedojde v jednoměsíční lhůtě po vyrozumění o provedeném zatčení (zadržení).

[2] Osoba zatčená (zadržená) podle článku 72 odstavce 2 této Smlouvy, může být propuštěna, nedojde-li žádost o vydání ve dvouměsíční lhůtě ode dne zatčení (zadržení).

Článek 74

Odklad vydání

Je-li ten, o jehož vydání se žádá, trestně stíhán nebo má-li si odpykat trest za jiný trestný čin na území dožádané smluvní strany, vydání může být odloženo do ukončení trestního stíhání, nebo do ukončení výkonu trestu nebo do prominutí trestu.

Článek 75

Docházející vydání

[1] Může-li odklad vydání podle článku 74 této Smlouvy způsobit promlčení trestního stíhání nebo závažné potíže pro vyšetření trestného činu, ten, jehož vydání se žádá, může být dožadující smluvní straně vydán prozatímně.

[2] Prozatímně vydaný musí být neprodleně vrácen po provedení procesních úkonů trestního stíhání, pro nějž byl vydán.

Článek 76

Kolize žádosti o vydání

Žádá-li o vydání stíhané osoby více států, rozhodne dožádaná smluvní strana, které žádosti vyhovějí, s přihlédnutím ke státnímu občanství stíhané osoby, povaze trestného činu a místu jeho spáchání.

Článek 77

Meze trestního stíhání vydané osoby

[1] Bez souhlasu dožádané smluvní strany nesmí být vydaný trestně stíhán ani nesmí být na něm vykonán rozsudek pro trestný čin, pro nějž nebyl vydán.

[2] Bez souhlasu dožádané smluvní strany nesmí být vydaný vydán do třetího státu.

[3] Souhlasu dožádané smluvní strany není třeba, jestliže:

a) vydaná osoba, která není státním občanem dožadující smluvní strany, neopustí do jednoho měsíce po ukončení trestního stíhání nebo po výkonu trestu území dožadující smluvní strany; do této lhůty se nepočítá doba, po kterou vydaný nemohl opustit území dožadující smluvní strany, nikoli ze své viny,

b) vydaná osoba opustila území dožadující smluvní strany a znovu se na toto území vrátila.

Článek 78

Vydání

Dožádaná smluvní strana je povinna vyrozumět dožadující smluvní stranu o místě a době vydání. Nepřevezme-li dožadující smluvní strana vydanou osobu v patnáctidenní lhůtě od stanoveného data, je možno tuto osobu propustit. Dohodou obou smluvních stran může být tato lhůta prodloužena, nikoli však déle než o 15 dní.

Článek 79

Opětovné vydání

Vyhne-li se vydaná osoba trestnímu stíhání nebo výkonu trestu, a vrátí-li se znovu na území dožádané smluvní strany, bude na novou žádost vydána, aniž by bylo třeba předložit doklady uve- dené v článku 69 této Smlouvy.

Článek 80

Sdělení výsledků trestního stíhání

Dožadující smluvní strana oznámí dožádané smluvní straně výsledky trestního stíhání vedeného proti vydané osobě. Byl-li proti této osobě vydán rozsudek, zašle poté, kdy rozsudek nabyl právní moci, jeho opis. Tato povinnost platí i v případě článku 77 této Smlouvy.

Článek 81**Průvoz**

[1] Každá smluvní strana se zavazuje, že na žádost druhé smluvní strany povolí přes své území průvoz toho, koho třetí stát vydává této smluvní straně. Žádost o povolení průvozu lze odmítnout z důvodů uvedených v článku 66 této Smlouvy.

[2] Žádost o průvoz musí být podána stejným způsobem jako žádost o vydání.

[3] Orgány smluvní strany, jimž byla doručena žádost, povolí výkon průvozu způsobem, který je pro ně nejvýhodnější.

Článek 82**Náklady vydání a průvozu**

Náklady spojené s vydáním nese smluvní strana, na jejímž území vznikly. Náklady tranzitní přepravy nese dožadující smluvní strana.

Článek 83**Dočasné předání osob ve vazbě**

Jestliže je nutno vyslechnout jako svědky nebo jako znalce osoby, které jsou ve vazbě na území dožádané smluvní strany, mohou být z příkazu ministra spravedlnosti nebo generálního prokurátora této smluvní strany předány dožadující smluvní straně. Předané osoby zůstávají nadále ve vazbě a po skončení výsledku musí být bez odkladu vráceny.

Článek 84**Vydání věcí doličených**

[1] Věci, které pachatel získal trestným činem, pro který se žádá o jeho vydání nebo věci, které nabyly jako protihodnotu za tyto věci, dále věci, které slouží jako důkaz v trestním řízení, budou vydány dožadující smluvní straně, a to i v případě, že k vydání pachatele nedojde pro jeho úmrtí, útěk nebo z jiného důvodu.

[2] Dožádaná smluvní strana může dočasně odložit vydání žádaných věcí, je-li jich třeba pro jiné trestní řízení.

[3] Zůstávají nedotčena práva třetích osob k věcem, jež byly vydány druhé smluvní straně. Po ukončení trestního stíhání budou tyto věci vráceny smluvní straně, která je zaslala a budou vydány těm, kteří na ně mají právo.

Článek 85**Sdělování odsouzení**

[1] Smluvní strany si podávají navzájem zprávy o pravomocných rozsudcích v trestních věcech, jež soudy jedné smluvní strany vydaly proti státním občanům druhé smluvní strany.

[2] Na základě odůvodněné žádosti si smluvní strany vzájemně sdělí odsuzující rozsudky proti těm, kteří nejsou státními občany dožadující smluvní strany.

[3] Smluvní strany si na žádost zasílají otisky prstů osob uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

[4] Informace o otázkách uvedených v předcházejících odstavcích tohoto článku budou podávány způsobem stanoveným v článku 2 této Smlouvy.

Článek 86**Odepření právní pomoci v trestních věcech**

[1] Vyřízení dožádání o právní pomoc v trestních věcech může být odmítnuto:

- a) jde-li o trestní stíhání pro trestný čin, ohledně něhož je vydání nepřipustné;
- b) nepatří-li vyřízení dožádání na území dožádané smluvní strany do příslušnosti soudu nebo prokuratury.

[2] Dožádaná smluvní strana vykoná prohlídku a odnětí věcí jen tehdy, když tím neporuší práva třetích osob.

Článek 87**Průvoz osob zadržených ve třetím státě**

Ministr spravedlnosti jedné ze smluvních stran může za podmínek článku 81 této Smlouvy povolit průvoz osoby zadržené ve třetím státě k provedení výsledku na území druhé smluvní strany.

Článek 88**Opisy rejstříku trestů**

Orgány trestní evidence smluvních stran podají justičním orgánům druhé smluvní strany na jejich žádost opisy z rejstříku trestů.

ČÁST IV**ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ****Článek 89**

Tato Smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost třicátým dnem po výměně ratifikačních listin. Výměna ratifikačních listin bude provedena v Praze.

Článek 90

Tato Smlouva je uzavírána na dobu pěti let. Její platnost se prodlužuje vždy na dalších pět let, jestliže ji jedna ze smluvních stran písemně nevpoví nejmeně šest měsíců před uplynutím doby její platnosti.

Článek 91

Dnem, kdy tato Smlouva vstoupí v platnost, pozbude platnosti Smlouva mezi Československou republikou a Lidovou republikou bulharskou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Praze dne 13. dubna 1954, jakož i Ujednání mezi vládou Československé socialistické republiky

a vládou Bulharské lidové republiky o provádění Smlouvy mezi Československou republikou a Lidovou republikou bulharskou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních ze dne 18. února 1963.

Dáno v Sofii dne 25. listopadu 1976 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a bulharském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za

Československou socialistickou republiku:

Němec v. r.

Za

Bulharskou lidovou republiku:

Daskalova v. r.

4

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky

ze dne 27. prosince 1977,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 72/1971 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem školství České socialistické republiky a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 54 odst. 1 a § 58 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

2. § 25 se doplňuje za oborem hygieny a epidemiologie takto:

„Všeobecné lékařství

hygiena práce a nemoci z povolání
dorostové lékařství“.

3. § 27 zní:

„§ 27

Příprava pro výkon funkce
obvodního lékaře

(1) Funkci obvodního lékaře mohou vykonávat lékaři, kteří získali specializaci I. stupně v oboru všeobecného lékařství s označením „odborník všeobecného lékařství“.

(2) Lékaři, kteří získali specializaci I. stupně v některém z oborů uvedených v § 24 odst. 2 a vykonávají v den počátku účinnosti této vyhlášky funkci obvodního lékaře, mohou do 5 let od tohoto dne získat způsobilost k výkonu této funkce podle dosavadních předpisů.“.

4. Za § 56 se vkládá § 56a, který zní:

„§ 56a

Lékaři, kteří získali způsobilost k výkonu funkce obvodního lékaře podle dosavadních předpisů, mají specializaci I. stupně v oboru všeobecného lékařství.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 1978.

Ministr:

Prof. MUDr. Prokopec, CSc. v. r.

Čl. I

Vyhláška č. 72/1971 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, se mění a doplňuje takto:

1. § 24 zní:

„§ 24

Specializace I. a II. stupně

(1) Lékaři mohou získat specializaci I. stupně v oboru všeobecného lékařství.

(2) Specializaci I. a II. stupně mohou získat lékaři v těchto oborech:

interní lékařství	otorinolaryngologie
pediatrie	oftalmologie
gynekologie a porod- nictví	radiodiagnostika
chirurgie	radioterapie
urologie	patologická anatomie
ortopedie	lékařská mikrobiologie
neurologie	hygiena a epidemiologie
psychiatrie	anesteziologie a resus- citace
dermatovenerologie	klinická biochemie“.
stomatologie	

5

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky

ze dne 5. ledna 1978

o zrušení soukromých ordinací lékařů a dentistů

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky stanoví podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

§ 1

Oprávnění k obstarávání některých úkonů léčebně preventivní péče v soukromých ordinacích lékařů a dentistů, která byla v některých případech dosud výjimečně ponechána, končí dnem 1. dubna 1978.

§ 2

Zrušují se:

- a) vyhláška č. 129/1958 Ů. l., o soukromých ordinacích lékařů a dentistů,
- b) výnos č. 24/1969 Věst. MZ ČSR, o sazbách za výkony prováděné v soukromých lékařských a dentistických ordinacích.¹⁾

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1978.

Ministr:

Prof. MUDr. Prokopec, CSc. v. r.

¹⁾ Vydání výnosu bylo oznámeno v částce 48/1969 Sb.

6

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky

ze dne 16. ledna 1978,

**kterou se stanoví povinnosti správců vodních toků
a upravují se některé otázky týkající se vodních toků**

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky v dohodě s federálním ministerstvem financí, Slovenským úřadem geodézie a kartografie a s ostatními příslušnými ústředními orgány státní správy stanoví podle § 31 odst. 7, § 33 a § 34 odst. 2 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon):

ČÁST PRVNÍ

POVINNOSTI SPRÁVCE VODNÍHO TOKU

§ 1

Správce vodního toku je povinen vykonávat správu vodního toku tak, aby vodní tok byl řádně a komplexně využit k vodohospodářským účelům, jakož i k jiným důležitým zájmům společnosti; přitom má správce vodního toku kromě povinností stanovených vodním zákonem nebo zákonem o státní správě ve vodním hospodářství¹⁾ a předpisy vydanými podle nich, popřípadě jinými obecně závaznými právními předpisy, tyto další povinnosti:

- a) eviduje rozhodnutí vodohospodářských orgánů, která se týkají vodního toku,²⁾
- b) sleduje dodržování podmínek a povinností stanovených v povoleních a souhlasech vodohospodářských orgánů,
- c) sleduje všeobecné užívání povrchových vod ve vodním toku,
- d) pečuje, aby nebyly narušovány zájmy rekreace, rybářství a jiné důležité zájmy společnosti, a spolupracuje na tvorbě a ochraně životního prostředí,
- e) sleduje jakost vody, jakož i odběr vod, vypouštění odpadových vod a jiné nakládání s vodami ve vodním toku,

- f) dává vodohospodářským orgánům podněty, návrhy a vyjádření v případech nedostatku vody ve vodním toku a za jiných mimořádných vodohospodářských situací,
- g) poskytuje vodohospodářským orgánům technické, ekonomické a jiné podklady nutné k jejich vodohospodářské činnosti, pokud je má k dispozici; správce drobného vodního toku³⁾ poskytuje takovéto podklady i správci vodohospodářsky významného vodního toku,⁴⁾ v jehož povodí je drobný vodní tok,
- h) oznamuje organizaci pověřené ministerstvem lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky⁵⁾ v potřebných intervalech údaje nutné k sestavování a doplňování směrného vodohospodářského plánu, zejména k hodnocení zásob povrchových vod,
- i) hlásí územnímu orgánu geodézie a kartografie změny zjištěné podle § 7 a § 11.

§ 2

Správce vodního toku je povinen udržovat vodní tok jím spravovaný, řádně zajišťovat všechny jeho funkce a za tím účelem spravovat též vodohospodářská díla, která jsou nezbytná ke správě a k funkcím vodního toku, popřípadě slouží vodnímu toku převážně, nebo současně plní více společenských funkcí. Tuto povinnost plní tím, že

- a) soustavně sleduje vodní tok a pečuje o jeho řádný stav,
- b) pečuje o řádný stav vodohospodářských děl, která jsou nezbytná ke správě a provozu vodního toku a které má ve své správě,⁶⁾
- c) zajišťuje údržbu vodního toku a výstavbu jeho úprav; přitom přihlíží k požadavkům ochrany přírody a životního prostředí,

¹⁾ Zákon SNR č. 135/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství.

²⁾ § 8, 9 a 10 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

³⁾ § 32 odst. 2 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

⁴⁾ Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky č. 10/1977 Sb., kterou se určují vodárenské toky a jejich povodí a stanoví seznam vodohospodářsky významných vodních toků.

⁵⁾ § 8 odst. 2 zákona SNR č. 135/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství.

⁶⁾ § 41 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

- d) pečuje o plynulý průtok ve vodním toku a umožňuje podle podmínek povolení vodohospodářského orgánu nakládat s vodami, popřípadě jiné činnosti ve vodním toku; za mimořádných vodohospodářských situací, jen jestliže to umožňují hydrologické podmínky,
- e) plní povinnosti uložené povodňovým plánem nebo příslušným povodňovým orgánem,
- f) spolupracuje podle zvláštních předpisů při zneškodňování havarijního zhoršení jakosti povrchových vod a při odstraňování jeho škodlivých následků,⁷⁾
- g) odstraňuje překážky ve vodním toku, pokud tuto povinnost nemají správci (vlastníci, uživatelé) vodohospodářských děl nebo nemovitostí při vodním toku, popřípadě správci (vlastníci, uživatelé) nemovitostí ve vodním toku.⁸⁾

§ 3

Správce vodohospodářsky významného vodního toku má kromě povinností správce vodního toku podle § 1 a § 2 ještě tyto další povinnosti:

- a) zřizuje, udržuje a označuje vodní cesty a vytváří plavební dráhu,⁹⁾
- b) zpracovává plán komplexní péče o jakost vody a navrhuje vodohospodářským orgánům opatření k zamezení znečišťování vody a k zlepšení jakosti vody ve vodních tocích z hlediska povodí,
- c) na žádost vodohospodářského orgánu, popřípadě organizace pověřené ministerstvem lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky, vypracovává z hlediska směrného vodohospodářského plánu nutné podklady a vyjádření,
- d) provádí systematickou kontrolu jakosti vody ve vztahu k přítokům ve stanovených profilech a tyto přítoky sleduje; výsledky kontrol včetně rozborů vody předkládá na požádání vodohospodářskému orgánu, popřípadě Slovenské vodohospodářské inspekci,
- e) pečuje o to, aby manipulační řády vodohospodářských děl byly vypracovány též s ohledem na možnost zajišťování jakosti vody ve vodním toku,
- f) spolupracuje se správci drobných vodních toků při řešení vodohospodářských úkolů, u nichž je to třeba z hlediska potřeb celého povodí,
- g) vede podle zvláštních předpisů souhrnnou vodohospodářskou evidenci povodí,¹⁰⁾
- h) navrhuje příslušnému vodohospodářskému orgánu stanovení ochranných pásem na ochranu vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti

zdrojů povrchových vod ve vodních tocích a sleduje dodržování podmínek těchto rozhodnutí,

- i) zajišťuje technický rozvoj všech funkcí vodního toku.

§ 4

Jestliže správce vodního toku zjistí nedodržování povinností nebo podmínek stanovených v povoleních nebo souhlasech vodohospodářského orgánu nebo porušení povinností stanovených vodním zákonem, zákonem o státní správě ve vodním hospodářství nebo předpisy vydanými podle nich, popřípadě vážné nedostatky ve vodním toku způsobené přírodními či jinými vlivy, je povinen oznámit to příslušnému vodohospodářskému orgánu; současně může navrhnout opatření k nápravě.

§ 5

[1] Jestliže je při činnostech, které provádí správce vodního toku v souvislosti s jeho správou nebo s funkcemi vodního toku, popřípadě s jeho údržbou, použito výbušin, jestliže se převádí voda z vodního toku nebo jsou prováděny jiné činnosti týkající se zájmů rybářství, je správce vodního toku povinen tuto činnost písemně oznámit 15 dní předem příslušnému uživateli rybářského revíru nebo podniku státního rybářství.

[2] Ustanovení odstavce 1 se nevztahují na případy havarijního zhoršení jakosti povrchových vod a na opatření na ochranu před povodněmi.

ČÁST DRUHÁ

KORYTA VODNÍCH TOKŮ A JEJICH ZMĚNY

§ 6

Součástí vodních toků nejsou vodohospodářská díla nebo jiné stavby v korytech vodních toků.

§ 7

[1] Při změně koryta neupraveného vodního toku, která nastane působením vod tohoto vodního toku, je správce (vlastník, uživatel) pozemku změnou dotčeného oprávněn vrátit vodní tok na vlastní náklady do původního koryta. Takovéto opatření může provést jen tehdy, jestliže se změnou přirozeného koryta nezlepšily odtokové poměry; zjištění provádí příslušný vodohospodářský orgán.

[2] Jestliželepší změna přirozeného koryta odtokové poměry, rozhodne současně příslušný vodohospodářský orgán o hranici změněného přirozeného koryta; při rozhodování je povinen přihlídnout k předpisu o správě národního majetku.¹¹⁾

⁷⁾ Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky č. 23/1977 Sb., o ochraně jakosti povrchových a podzemních vod.

⁸⁾ § 36 odst. 1 písm. b) a § 41 odst. 1 písm. f) zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

⁹⁾ Zákon č. 26/1964 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění zákona č. 126/1974 Sb.

¹⁰⁾ Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky č. 24/1977 Sb., o vodohospodářské evidenci.

¹¹⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí č. 156/1975 Sb., o správě národního majetku.

k zákonem chráněným zájmům správce (vlastníka, uživatele) pozemku změnou dotčeného a k jiným celospolečenským zájmům.¹²⁾

§ 8

V pochybnostech o hranici koryta vodního toku rozhoduje příslušný vodohospodářský orgán s přihlédnutím k přírodním, zejména vodohospodářským a geografickým podmínkám, popřípadě, nelze-li rozhodnout jen na základě těchto hledisek, též s přihlédnutím k břehovým čarám na sousedních úsecích vodního toku.

§ 9

Jestliže je působením vod vodního toku s umělým nebo upraveným korytem změněno koryto, je správce vodního toku povinen vrátit vodní tok do původního koryta.

§ 10

Jestliže správce vodního toku, u něhož se změnilo přirozené koryto, nemá možnost dále užívat k vodohospodářským účelům pozemky vymezené původním korytem, převede je do správy podle zvláštních předpisů.¹¹⁾

§ 11

Jestliže vznikne ve vodním toku náplava nebo ostrov a jestliže zhoršují průtok, je správce vodního toku povinen je odstranit. Jinak je povinen vzniklé náplavy a ostrovy spravovat podle předpisů o správě národního majetku.

§ 12

Ostrovy ve vodních tocích, neuvedené v evidenci nemovitostí (bez parcelního čísla), jsou součástí koryta vodního toku.

ČÁST TŘETÍ

PODMÍNKY TĚŽBY ŘÍČNÍHO MATERIÁLU

§ 13

[¹⁾ Správce vodního toku je oprávněn těžit říční materiál¹³⁾ bez povolení vodohospodářského orgánu v rozsahu, který připouští řádný výkon správy vodního toku.

[²⁾ Jiné organizace, popřípadě občané (dále jen „oprávněný“), mohou těžit říční materiál jen na základě povolení vodohospodářského orgánu.

§ 14

[¹⁾ Správce vodního toku umožní oprávněnému těžbu říčního materiálu v rozsahu povolení, které vydal hospodářský orgán; oprávněný přitom nesmí

- a) poškozovat při těžbě koryto vodního toku a vodohospodářská díla,
- b) vytvářet ve vodním toku prohlubně přesahující stanovenou hloubku nebo vytvářet nánosy sypaním vytěženého materiálu do vodního toku,
- c) ukládat bez souhlasu správce vodního toku vytěžený materiál na pozemcích při vodním toku, na březích nebo v zátopových územích,
- d) poškozovat plavební dráhu a ohrožovat bezpečnost a plynulost plavby,
- e) narušovat výkon oprávnění ostatních uživatelů vodního toku, popřípadě vod vodního toku, jakož ani zájmy rekreace a jiné důležité zájmy společnosti,
- f) narušovat odchod velkých vod a ledů,
- g) zhoršovat jakost vod ve vodním toku.

[²⁾ Oprávněný je povinen po ukončení těžby zaměřit a zakreslit do technické dokumentace skutečný stav místa těžby a odevzdat tuto dokumentaci správci vodního toku.

[³⁾ Vodohospodářský orgán může uložit při povolování těžby říčního materiálu ještě další podmínky těžby.

§ 15

Jestliže oprávněný poruší povolení k těžbě říčního materiálu, popřípadě povinnosti stanovené v § 14, správce vodního toku požádá vodohospodářský orgán o zrušení povolení k těžbě.

§ 16

Pro těžbu říčního materiálu organizacemi platí též příslušná ustanovení zákona Slovenské národní rady č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy. Jestliže říční materiál obsahuje vyhrazené nerosty v dobytelném množství, platí pro jeho těžbu též ustanovení zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a jeho prováděcí předpisy.

ČÁST ČTVRTÁ

§ 17

Závěrečné ustanovení

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Margetin v. r.

¹²⁾ Např. zákon o ochraně zemědělského půdního fondu (úplné znění vyhlášeno pod č. 124/1976 Sb.).

¹³⁾ § 10 písm. b) zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

7

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky

ze dne 17. ledna 1978

o uznávání lesních porostů a stromů k pěstování a sběru lesních semen a řízků

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 9 odst. 2 zákona Slovenské národní rady č. 100/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství:

§ 1

Určování semen a sazenic

Růst produkčních schopností lesů na úseku lesního semenářství je zajišťován důsledným používáním provenienčně a stanovištně vhodných semen a sazenic. Vhodnost semen a sazenic se stanoví z vymezených semenářských oblastí, s přihlédnutím k ekotypům lesních dřevin a výškové pásmovosti v rámci těchto ekotypů.

§ 2

Získávání semen, řízků a sazenic

(1) Lesní porosty hospodářsky významných lesních dřevin smrku ztepilého, borovice lesní, modřínu opadavého, jedle bělokoré, limby, duglasky tisolisté, dubů a buku lesního jsou zakládány a obnovovány jen ze semen získaných z lesních semených plantáží, semenných porostů nebo z uznaných lesních porostů, stromových skupin a jednotlivých stromů rostoucích i mimo les, které okresní národní výbor uznal za vhodné k pěstování a sběru semen lesních dřevin.

(2) Zakládání a obnova lesních porostů z lesních dřevin a keřů, které nejsou uvedeny v odstavci 1, se provádí ze semen získaných sběrem i v neuznaných lesních porostech s výjimkou lesních porostů velmi nízké fenotypové hodnoty.

(3) K zakládání a obnově topolových a vrbových lesních porostů se použijí sazenice získané z řízků vypěstované v hlavových školkách založených z uznaných klonů topolů a vrb. Řízky lze získávat i z jednoročních sazenic po vyžádání stanoviska výzkumné organizace lesního hospodářství.¹⁾

(4) Přirozená obnova lesních dřevin uvedených v odstavci 1 se provádí v lesních porostech zařazených do kategorií podle genetické hodnoty les-

ních dřevin a lesních porostů; v lesních porostech velmi nízké fenotypové hodnoty se přirozená obnova lesních dřevin nevykonává.

(5) Semenáčky lesních dřevin z přirozených náletů lze použít k zalesnění jen tehdy, jestliže pocházejí z uznaných lesních porostů a školkuji se v lesních školkách. Použití semenáčků z přirozených náletů přímo k zalesňování může být výjimečně povoleno ministerstvem lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministerstvo“).

§ 3

Uznávání lesních porostů a výběrových stromů

(1) Státní organizace lesního hospodářství řízené ministerstvem nebo federálním ministerstvem národní obrany a uživatelé lesů, jimž byl rozsah odborné správy lesů omezen²⁾ (dále jen „organizace“) jsou povinni provést ve spolupráci s organizací pro hospodářskou úpravu lesů při vypracovávání lesních hospodářských plánů fenotypovou klasifikaci lesních porostů a podávat okresnímu národnímu výboru návrhy k uznání lesních porostů, stromových skupin a jednotlivých stromů za vhodné k pěstování a sběru lesních semen, roubů a řízků; v případě jejich narušení mimořádnými přírodními vlivy nebo jinou škodlivou činností jsou povinni předložit doplňující návrh k uznání.

(2) Okresní národní výbor rozhoduje o uznání lesních porostů, stromových skupin a jednotlivých stromů zpravidla při vypracovávání lesních hospodářských plánů. O uznání geneticky vysoce hodnotných lesních porostů, stromových skupin a jednotlivých stromů, rozhoduje na základě návrhu výzkumné organizace lesního hospodářství; dle jejího návrhu rozhoduje též o uznání vybraných klonů topolů a vrb. Rozhodnutí o uznání se doručují organizacím a výzkumné organizaci lesního hospodářství, aby mohly vést evidenci a sledovat sběr lesních semen, roubů a řízků.

(3) Okresní národní výbor provádí prověrky uznaných lesních porostů, stromových skupin a jed-

¹⁾ Výzkumný ústav lesního hospodářství.

²⁾ § 9 odst. 1 zákona SNR č. 100/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství.

notlivých stromů z hlediska jejich kvality, plodivosti a dodržování obnovných zásahů v souladu se zásadami obhospodařování uznaných lesních porostů, stromových skupin a jednotlivých stromů.

§ 4

Zakládání lesních semenných plantáží a semenných porostů

K zachování a rozšíření genofondu lesních dřevin, organizace zakládají lesní semenné plantáže a semenné porosty. Lesní semenné plantáže a semenné porosty lze založit jen na základě souhlasného stanoviska výzkumné organizace lesního hospodářství.

§ 5

Vymezení a obhospodařování uznaných lesních porostů

[¹] Organizace jsou povinny vymezit a označit uznané lesní porosty, stromové skupiny a jednotlivé stromy.

[²] Uznané lesní porosty uživatelé lesů obhospodařují tak, aby zajistili jejich kvalitu a maximální plodivost. Geneticky vysoce hodnotné lesní porosty, stromové skupiny a jednotlivé stromy lze těžit až po uplynutí ochranné lhůty, kterou stanoví okresní národní výbor v rozhodnutí o jejich uznání.

§ 6

Sběr a luštění semen lesních dřevin

[¹] Dostatečné množství druhově a geneticky vhodných lesních semen nutných k zakládání a obnově lesních porostů získávají organizace sběrem.

[²] Luštění a čištění semen lesních dřevin, jejichž druhy stanoví ministerstvo, provádí státní organizace lesního hospodářství v semenářskošlechtitelském závodě.

§ 7

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Margetin v. r.

8

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky

ze dne 25. ledna 1978,

kterou se vydávají zásady pro vypracování dokumentace hašení požárů

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 18/1958 Sb., o požární ochraně:

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

K rychlému a účinnému hašení požárů vypracovávají socialistické organizace (dále jen „organizace“) dokumentaci hašení požárů. Tuto dokumentaci tvoří operativní plány hašení požárů (dále jen „operativní plán“) a operativní karty hašení požárů (dále jen „operativní karta“).

ČÁST PRVNÍ

OPERATIVNÍ PLÁN

§ 2

Pojem a účel operativního plánu

(1) Operativní plán je dokumentace, která obsahuje zásady organizace hašení požárů v důležité organizaci a v organizaci, která je složitá z operativně taktického hlediska.

(2) Účelem operativního plánu je poskytnout veliteli zásahu základní informace potřebné k rychlému a účinnému hašení požáru.

§ 3

Stanovení organizací, které vypracovávají operativní plány

(1) Důležitými organizacemi, které vypracovávají operativní plány, se rozumějí organizace, v nichž je zvýšené nebezpečí vzniku požáru vyplývající z technologie výroby, v nichž jsou výrobní haly s velkou plochou, skladiště hořlavých materiálů, obilní sila, velkokapacitní objekty zemědělské výroby, dále elektrárny a jiná energetická zařízení, velké obchodní domy, nemocnice s poliklinikou, významné státní, kulturní, společenské objekty apod.

(2) Organizace, které jsou povinny vypracovat operativní plán, jsou stanoveny okresním národním výborem — okresní inspekcí požární ochrany, v hlavním městě Slovenské socialistické republiky Bratislavě — Městskou inspekcí požární ochrany (dále jen „okresní inspekce“).

(3) Jestliže se organizace, již byla stanovena povinnost vypracovat operativní plán, člení na závody, vztahuje se tato povinnost i na jednotlivé závody, pokud okresní inspekce nestanoví jinak. Organizacím zvláště nebezpečným z hlediska požární ochrany, organizacím s větším počtem objektů a organizacím, v nichž se nacházejí objekty složitě z operativně taktického hlediska, může okresní inspekce stanovit, že povinnost vypracovat operativní plán se vztahuje i na jednotlivé objekty.

§ 4

Obsah operativního plánu

(1) Operativní plán obsahuje textovou a grafickou část. Jestliže má organizace několik objektů, je součástí operativního plánu požární plán závodu.¹⁾

(2) Textová část operativního plánu obsahuje:

- a) operativně taktickou charakteristiku organizace,
- b) údaje o nejsložitější variantě požáru,
- c) údaje o potřebných silách a prostředcích,
- d) doporučení veliteli zásahu a členům štábu hašení požáru.²⁾

(3) Grafická část operativního plánu obsahuje plán objektu s předpokládaným místem vzniku požáru, situační schéma okolních objektů, vodních zdrojů, komunikací apod. s označením vzdáleností od uvedeného objektu. Podle potřeby obsahuje grafická část operativního plánu i schéma řezu objektu.

§ 5

Operativně taktická charakteristika organizace

Operativně taktická charakteristika organizace obsahuje zejména tyto údaje:

1) Směrnice ministerstva vnitra ze dne 18. srpna 1958, čj. PO-3135/1958 o požárních plánech závodů.

2) Bojový řád jednotek požární ochrany vydaný ministerstvem vnitra pod číslem PO-1827/1957 ze dne 20. srpna 1957.

- a) údaje o organizaci (počet objektů v organizaci, stupeň odolnosti objektů proti ohni, rozměry objektů, požární zatížení,³⁾ stručný popis technologie výroby a technologických zařízení, popis vodních zdrojů a způsob zásobování vodou),
- b) charakteristiky pomocných zařízení (vytápění, ventilace, osvětlení, spojení, signalizace, stabilních hasicích zařízení apod.),
- c) charakteristiku příjezdových komunikací a komunikací v organizaci,
- d) předpokládané místo vzniku požáru a předpokládané směry jeho šíření.

§ 6

Údaje o nejsložitější variantě požáru

Nejsložitější varianta požáru se stanoví na základě operativně taktické charakteristiky organizace, výpočtu maximální plochy a obvodu požáru. V těchto údajích je nutno uvádět i skutečnosti, které mohou ovlivnit intenzitu rozvoje požáru a směry jeho šíření (výbuch nádrže s hořlavou látkou, zřícení konstrukce apod.).

§ 7

Údaje o potřebných silách a prostředcích

V údajích o potřebných silách a prostředcích se uvádí zejména počet příslušníků jednotek požární ochrany a osob potřebných k hašení, záchraně lidí, evakuaci zvířat a materiálů, potřebné množství a druh hasicí látky, počet a druh požární techniky. V těchto údajích se dále uvede způsob přivolání stanovených jednotek požární ochrany v závislosti na stupni poplachového plánu organizace.

§ 8

Doporučení veliteli zásahu a členům štábu hašení požáru

[1] V doporučeních veliteli zásahu se uvádí způsob záchrany osob a materiálů, postup provedení průzkumu, místa uzavěru plynu, vypnutí elektrického proudu, zastavení činnosti technologických zařízení, stanovení bojových úseků, způsob dodávky hasicí látky, použití speciální techniky, výstroje apod.

[2] V doporučeních členům štábu hašení požáru se uvede jejich předpokládaná činnost při hašení požáru.

§ 9

Schvalování operativního plánu

Návrh operativního plánu schvaluje okresní inspekce. V případě pomoci mezi okresy schvaluje operativní plán krajský národní výbor — krajská inspekce požární ochrany.

³⁾ ČSN 730 802.

§ 10

Prověřování a úprava operativního plánu

[1] Operativní plán musí být nejméně jednou ročně prověřen. Prověřování se uskutečňuje prováděním požárně taktických cvičení a přímou kontrolou. Na základě výsledku prověřování, popřípadě dojde-li v organizaci k podstatným změnám (rekonstrukce, změna technologie výroby, zásobování vodou apod.), bude operativní plán upraven v souladu s těmito změnami. Dojde-li v organizaci k požáru, operativní plán bude upraven v souladu s poznatky získanými při hašení.

[2] Organizace je povinná upravit operativní plán, jakmile nastanou skutečnosti uvedené v odstavci 1. Návrh úpravy je schvalován jako operativní plán (§ 9).

**ČÁST DRUHÁ
OPERATIVNÍ KARTA**

§ 11

Účel operativní karty

Operativní karta je zjednodušenou formou dokumentace hašení požáru, která slouží k účinnému hašení požáru a k záchraně (evakuaci) osob a materiálů.

§ 12

Stanovení organizací, které vypracovávají operativní karty

[1] Operativní karty vypracovávají organizace pro objekty, pro něž se nevyžaduje vypracování operativních plánů. Jde zejména o tyto objekty: dětské jesle, školy, internáty, prodejny, administrativní a výškové budovy.

[2] Organizace, které vypracovávají operativní karty, jsou stanoveny okresní inspekcí.

§ 13

Obsah operativní karty

[1] Operativní karta obsahuje textovou a grafickou část.

[2] Textová část operativní karty obsahuje zejména adresu a účel objektu, popis cesty od veřejného požárního útvaru k objektu, stupeň odolnosti objektu proti ohni, konstrukční zvláštnosti objektu, popis míst uzavěru plynu, vypnutí elektrického proudu, zapojení nouzového osvětlení, evakuační cesty, vnitřní rozvod požární vody a jiné údaje potřebné k hašení požáru a k záchraně (evakuaci) osob a materiálů.

[3] Grafická část operativní karty obsahuje zejména: schéma objektu, podle potřeby i schémata okolních objektů, dále komunikací a vodních zdrojů, rozestavení požární techniky k vodním zdrojům a schémata dopravy vody k objektu.

§ 14

Schvalování, prověřování a úprava operativní karty

(1) Návrh operativní karty schvaluje okresní inspekce.

(2) Operativní karta musí být nejméně jednou za tři roky prověřena. Jestliže v objektu, pro který je zhotovena operativní karta, nastanou podstatné změny z hlediska požární ochrany, je organizace povinná operativní kartu upravit.

(3) Návrh úpravy je schvalován jako operativní karta.

ČÁST TŘETÍ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 15

Uložení a manipulace s dokumentací hašení požárů

(1) Dokumentace hašení požárů je uložena:

- a) na veřejném požárním útvaru,
- b) na závodním požárním útvaru,
- c) v organizaci na dosažitelném místě, které stanoví vedoucí organizace.

(2) Jestliže dokumentace hašení požárů obsahuje utajované skutečnosti, postupují veřejné požární útvary a organizace při jejím vypracování a používání podle zvláštních předpisů.⁴⁾

§ 16

Povinnost seznámit se s dokumentací hašení požárů

S obsahem dokumentace hašení požárů se seznámí příslušné jednotky požární ochrany a pracovníci organizace odpovědní za ochranu před požáry.

§ 17

Metodická pomoc

(1) Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky vydá metodickou příručku obsahující postup vypracování dokumentace hašení požárů, způsoby výpočtů jednotlivých údajů, způsob vypracování grafické části a vzory dokumentace hašení požárů.

(2) Organizace jsou povinny postupovat při vypracovávání dokumentace hašení požárů podle metodické příručky uvedené v odstavci 1.

(3) Metodickou pomoc při vypracování dokumentace hašení požárů poskytnou organizacím jejich nadřízené orgány a inspekce požární ochrany.

§ 18

(1) Do schválení nové dokumentace hašení požárů je používána dokumentace vypracovaná podle dosavadních předpisů.

(2) Okresní inspekce stanoví organizacím povinnost vypracovat dokumentaci hašení požárů tak, aby měli vypracovanou dokumentaci hašení požárů podle této vyhlášky nejpozději do 31. prosince 1980.

§ 19

Zrušují se body 29 až 35 směrnic ministerstva vnitra ze dne 18. srpna 1956 čj. PO-3135/1956 o požárních plánech závodů, jejichž pokračující platnost byla oznámena v částce 47/1967 Sb.

§ 20

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1978.

Ministri:

Ing. Lazar v. r.

⁴⁾ Zejména zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, nařízení vlády ČSSR č. 148/1971 Sb., o ochraně hospodářského a služebního tajemství, směrnice federálního ministerstva vnitra ze dne 23. 12. 1971 pro manipulaci a dopravu písemných a jiných materiálů obsahujících skutečnosti tvořící předmět státního, hospodářského a služebního tajemství.

9

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

ze dne 10. ledna 1978

**o zrušení vyhlášky o soukromých ordinacích lékařů a dentistů a vyhlášky o sazbách
za úkony prováděné v soukromých lékařských a dentistických ordinacích**

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

§ 1

Zrušují se

1. vyhláška č. 129/1958 Ú. v., o soukromých ordinacích lékařů a dentistů,

2. vyhláška č. 209/1958 Ú. v., o sazbách za úkony prováděné v soukromých lékařských a dentistických ordinacích.

§ 2

Dnem účinnosti této vyhlášky končí dosud ponechaná oprávnění k obstarávání některých úkolů preventivní a léčebné péče v soukromých ordinacích lékařů a dentistů, která byla vydána podle § 2 vyhlášky č. 129/1958 Ú. v., o soukromých ordinacích lékařů a dentistů.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1978.

Ministr:

Prof. MUDr. Matějček, DrSc. v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBEČNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky na základě § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o daní ze mzdy, vydalo **výnos** ze dne 28. prosince 1977 čj. VI/1-27 067/77 **o posuzování hospodářského zabezpečení poskytovaného studujícím při cyklickém studiu na středních školách pro pracující u daně ze mzdy.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1978; bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji a lze do něho nahlédnout u všech finančních správ.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** ze dne 22. prosince 1977 čj. II/5-1849/77-7313 **o odměňování pracovníků některých státních orgánů a organizací.**

Výnos se vztahuje na pracovníky státních zkušebních ústavů, státních inspekcí, státních odborných správ a ústavu pro zdravotnickou statistiku v oboru působnosti federálních ústředních orgánů a ústředních orgánů České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

Ve výnosu se stanoví, že odměňování pracovníků uvedených organizací se řídí předpisy, které platí pro odměňování orgánů státní správy.

Zároveň se zrušuje výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. října 1976 čj. II/5-1297/76-7313 o odměňování některých státních orgánů a organizací (reg. v části 31/1976 Sb.).

Výnos byl rozeslán příslušným federálním ústředním orgánům a ústředním orgánům republik. Do výnosu lze nahlédnout u ministerstev práce a sociálních věcí.

Federální ministerstvo zemědělství a výživy

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem financí, ministerstvem zemědělství a výživy České socialistické republiky, ministerstvem zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky, ústředním výborem Svazu družstevních rolníků Československé socialistické republiky a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků zemědělství podle § 14 odst. 4 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, v souladu s § 8 odst. 2 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 138/1975 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, a s § 21 odst. 2 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 25/1974 Sb., o závodním stravování, k provedení čl. 84 odst. 2 písm. e) Vzorových stanov jednotných zemědělských družstev a § 6 písm. b) vyhlášky federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 110/1976 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb jednotného zemědělského družstva, **výnos** ze dne 30. prosince 1977 čj. FM 01-1652/77 **o závodním stravování v jednotných zemědělských družstvech.**

Tímto výnosem se na organizování závodního stravování jednotných zemědělských družstev, zejména na jeho provoz a hospodaření, financování a tvorbu cen, sdružování prostředků ke společné výstavbě a provozování sdružených zařízení závodního stravování společně s jinými organizacemi a zajišťování náhradního stravování v zařízeních restauračního stravování vztahuje s některými odchylkami platnost ustanovení částí I—V nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 25/1974 Sb., o závodním stravování.

Výnosem, který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1978, se zrušují Pokyny o závodním stravování v JZD, vydané ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství ze dne 4. června 1965 čj. 56 443/1965, uveřejněné ve Věstníku ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství, poř. č. 61/1965.

Tento výnos bude uveřejněn ve věstnících ministerstev zemědělství a výživy republik. Lze do něho nahlédnout na ministerstvech zemědělství a výživy a u orgánů státního hospodářského řízení zemědělství (okresních a krajských zemědělských správ).

Federální ministerstvo zemědělství a výživy

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem financí, ministerstvy zemědělství a výživy České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky a ministerstvy financí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky podle § 14 odst. 4 a § 97 odst. 1 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, **směrnice** ze dne 29. června 1977 čj. FM 041-1269/1977 **o poskytování finanční a jiné pomoci bytové výstavbě v jednotných zemědělských družstvech, společných zemědělských podnicích a melioračních družstvech.**

Těmito směrnici se na poskytování finanční a jiné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě v jednotných zemědělských družstvech, společných zemědělských podnicích a melioračních družstvech, určené pro stabilizaci pracovníků v zemědělství, vztahuje s některými odchylkami platnost ustanovení vyhlášky federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky, ministerstva financí Slovenské socialistické republiky a předsedy Státní banky československé č. 160/1976 Sb., o finanční a úvěrové pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. září 1977 a budou uveřejněny ve věstnících ministerstev zemědělství a výživy republik. Lze do nich nahlédnout na ministerstvech zemědělství a výživy a u orgánů státního hospodářského řízení zemědělství (okresních a krajských zemědělských správ).

Federální ministerstvo zemědělství a výživy, ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky

vydala v dohodě s federálním ministerstvem financí, ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky podle § 14 odst. 4 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, v souladu s § 54 odst. 3 nařízení vlády československé socialistické republiky č. 151/1975 Sb., o finančním hospodaření státních hospodářských a některých dalších socialistických organizací, a k provedení usnesení předsednictva vlády československé socialistické republiky ze dne 18. listopadu 1976 č. 323 **směrnice** ze dne 11. srpna 1977, čj. FM 041-1267/1977 **o používání subvenčních prostředků k poskytování stabilizačních půjček na složení členských podílů na družstevní bytovou výstavbu v odvětví zemědělství.**

Těmito směrnici se blíže upravují podmínky pro poskytování subvenčních prostředků k doplnění vlastních zdrojů zemědělských organizací na bytovou výstavbu, jmenovitě na poskytování stabilizačních půjček pracovníkům a členům zemědělských organizací na složení členských podílů na družstevní bytovou výstavbu.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. září 1977 a budou uveřejněny ve věstnících ministerstev zemědělství a výživy republik. Lze do nich nahlédnout na ministerstvech zemědělství a výživy a u orgánů státního hospodářského řízení zemědělství (okresních a krajských zemědělských správ).

Federální ministerstvo zemědělství a výživy, ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky

vydala v dohodě s federálním ministerstvem financí, ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky podle § 14 odst. 4 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, v souladu s § 2 odst. 2 písm. c) nařízení vlády československé socialistické republiky č. 138/1975 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, a § 54 odst. 3 písm. c) nařízení vlády československé socialistické republiky č. 151/1975 Sb., o finančním hospodaření státních hospodářských a některých dalších socialistických organizací, a k provedení usnesení předsednictva vlády československé socialistické republiky ze dne 18. listopadu 1976 č. 323, **směrnice** ze dne 2. září 1977 čj. FM 041-1322/1977 **o poskytování subvencí do provozu na ochranu a výživu rostlin.**

Těmito směrnici se upravují blíže podmínky pro poskytování subvencí do provozu agrochemických podniků a jiných společných zemědělských podniků, provozovatelů kooperačních sdružení a oborových podniků státních statků, pokud zabezpečují ochranu a výživu rostlin v souladu se zvláštními instrukcemi ministerstev zemědělství a výživy republik, na úhradu nákladů vyplývajících z činností techniků pro ochranu a výživu rostlin.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem vyhlášení. Zrušují se jimi směrnice ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky, čj. III/2-245/69, pro poskytování subvencí do provozu strojních a traktorových stanic v ČSR, a směrnice ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky, čj. 13 542/76-Ek, o poskytování účelových subvencí do provozu

agrochemickým podnikům na činnost útvárů pro ochranu a výživu rostlin a oblastních agrolaboratorií.

Tyto směrnice budou uveřejněny ve věstnících ministerstev zemědělství a výživy republik. Lze do nich nahlédnout na ministerstvech zemědělství a výživy a u orgánů státního hospodářského řízení zemědělství (okresních a krajských zemědělských správ).

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 5. prosince 1977 čj. 6095/77-VI/2 **o zřízení chráněného naleziště „Lukášov“**, a to k ochraně jednoho z nejzápadnějších míst výskytu šafránu Heuffelova (*Crocus heuffelianus*) v Evropě.

Výnos o zřízení chráněného naleziště spolu s podmínkami k jeho ochraně a mapou jsou uloženy u ministerstva kultury ČSR, u Státního ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze, u Severočeského krajského národního výboru, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Ústí nad Labem a u okresního národního výboru v Jablonci nad Nisou.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 5. prosince 1977 čj. 6088/77-VI/2 **o zřízení státní přírodní rezervace „Drbákov-Albertovy skály“**, a to k ochraně význačných přirozených společenstev skalnatých úbočí ve Středním Povltaví.

Výnos o zřízení státní přírodní rezervace spolu s podmínkami k její ochraně a mapou jsou uloženy u ministerstva kultury ČSR, u Státního ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze, u Středočeského krajského národního výboru, u Střediska státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje v Praze a u okresního národního výboru v Příbrami.

Výnos ministerstva školství a národní osvěty č. 143.547/33 ze dne 31. prosince 1933, kterým byla zřízena státní přírodní rezervace „Drbákovské tisy“, se ruší.

Ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 26 odst. 2 písm. c) zákona č. 145/1961 Sb., o daní z příjmů obyvatelstva, **výnos** čj. 83/1637/1977 ze dne 28. října 1977 **o osvobození úroků z devizových účtů devizových tuzemců od daně z příjmů obyvatelstva**.

Výnosem se úroky z devizových účtů devizových tuzemců (fyzických osob), zřízených v československých devizových bankách a vedených jako depozity v cizí měně, osvoboují od daně z příjmů obyvatelstva.

Výnos byl uveřejněn ve Finančním zpravodaji č. 14/1977 a lze do něho nahlédnout na ministerstvu financí SSR a ve finančních odborech KNV a ONV ve Slovenské socialistické republice.

Výnosu se použije počínajíc zdaňovacím obdobím za rok 1977.

Ministerstvo kultury Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v souladu s § 5 nařízení vlády ČSSR č. 136/1975 Sb., o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSSR a SSR a Slovenským výborem odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 20. října 1977 čj. MK-8050/1977-ek./PAM **o zařazování zaměstnání do I. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení**.

Tímto výnosem se doplňuje resortní seznam ze dne 30. ledna 1967 čj. 8111/1967.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu kultury SSR.